

Wersja 18 marca 2015 r.

U S T A W A

z dnia..... 2015 r.

o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady i warunki przygotowania oraz realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, a także źródła ich finansowania.

2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) sieć przesyłowa – sieć przesyłową w rozumieniu art. 3 pkt 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.);
- 2) kataster nieruchomości - ewidencja gruntów i budynków - w rozumieniu ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287, z późn. zm.);
- 3) inwestor – operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego w rozumieniu art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne realizujący strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej lub inwestycję towarzyszącą;
- 4) strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej – zadanie inwestycyjne oraz inwestycję towarzyszącą wraz z wykonywaniem niezbędnych robót budowlanych w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.);
- 5) inwestycja towarzysząca – inwestycję konieczną do realizacji, prawidłowego funkcjonowania oraz eksploatacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 6) uzbrojenie terenu – sieci uzbrojenia terenu, o których mowa w art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenie oddziaływania na środowisko.

Art. 2. Wykaz strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych określa załącznik do ustawy.

Art. 3. Strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych oraz inwestycje towarzyszące są celami publicznymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, z późn. zm.²⁾).

Rozdział 2

Przygotowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej

Art. 4. 1. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiera:

- 1) określenie linii rozgraniczających teren objęty wnioskiem, w tym linii rozgraniczających teren przeznaczony pod budowę stacji elektroenergetycznej, opracowanych geodezyjnie i przedstawionych na kopii mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku na kopii mapy katastralnej, w skali co najmniej 1:5000, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego;
- 2) określenie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojeniu terenu;
- 3) analizę powiązania inwestycji z uzbrojeniem terenu;
- 4) charakterystykę inwestycji, obejmującą:
 - a) określenie zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, a w razie potrzeby również sposobu zagospodarowywania odpadów,
 - b) określenie planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,
 - c) określenie charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;
- 5) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 i 1238);

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 659, 805, 822, 906, 1200.

- 6) pozwolenie wodnoprawne, jeżeli jest ono wymagane;
- 7) mapy z projektem podziału tych nieruchomości, które tylko w części są położone w granicach terenu objętego wnioskiem, w tym terenu przeznaczonych pod budowę stacji elektroenergetycznej, sporządzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- 8) wskazanie nieruchomości lub ich części, na których jest planowana budowa stacji elektroenergetycznej, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3;
- 9) wskazanie ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości, o których mowa w pkt 8;
- 10) wskazanie nieruchomości lub ich części, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1;
- 11) opinie, o których mowa w ust. 3;
- 12) wskazanie gruntów pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi.

2. Nie można uzależniać ustalenia lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej od zobowiązania inwestora do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.

3. Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, inwestor występuje o opinie do:

- 1) ministra właściwego do spraw zdrowia – w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 651 i 742);
- 2) ministrów właściwych do spraw gospodarki morskiej, gospodarki, kultury i dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do wznoszenia i wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014);

- 3) dyrektora właściwego urzędu morskiego - w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
- 4) właściwego organu administracji geologicznej - w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 5) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2011 r. Nr 12, poz. 59, z późn. zm.³⁾);
- 6) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków – w odniesieniu do zabytków chronionych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.⁴⁾);
- 7) właściwego zarządcy drogi - w odniesieniu do obszarów pasa drogowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260, 843, 1543 i 1446);
- 8) właściwego zarządcy terenów kolejowych - w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.⁵⁾);
- 9) właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta);
- 10) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego - w odniesieniu do obiektów budowanych w otoczeniu lotnisk lub stanowiących przeszkody lotnicze, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1393);
- 11) dyrektora parku narodowego - w odniesieniu do obszarów położonych w granicach parku i jego otuliny, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 6278, 628 i 842) ;
- 12) właściwym organem nadzoru górniczego – w odniesieniu do terenów górniczych;

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 34, poz. 170, Nr 106, poz. 622 i Nr 224, poz. 1337 oraz z 2013 r. poz. 628 i 1247.

4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 238, poz. 2390, z 2006 r. Nr 50, poz. 362 i Nr 126, poz. 875, z 2007 r. Nr 192, poz. 1394, z 2009 r. Nr 31, poz. 206 i Nr 97, poz. 804 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 474 i Nr 130, poz. 871.

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374, z 2008 r. Nr 59, poz. 359, Nr 144, poz. 902, Nr 206, poz. 1289 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 1, poz. 3, Nr 18, poz. 97, Nr 19, poz. 100, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 966, Nr 157, poz. 1241 i Nr 214, poz. 1658, z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 102, poz. 586, Nr 106, poz. 622, Nr 187, poz. 1113, Nr 205, poz. 1209, Nr 227, poz. 1367, Nr 230, poz. 1372 i Nr 233, poz. 1381, z 2012 r. poz. 460 i 951 oraz z 2013 r. poz. 628, 1033 i 1152.

- 13) właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej – w odniesieniu do:
- a) przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest marszałek województwa lub dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej,
 - b) obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz.145, 951 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21 i 165), w zakresie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu.

4. Organ wydaje opinię, o której mowa w ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Kopię opinii właściwy organ przekazuje wojewodzie. Niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

5. Opinie, o których mowa w ust. 3, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Art. 5. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, na wniosek inwestora, wydaje właściwy miejscowo wojewoda.

2. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej może odnosić się do całości lub części tej inwestycji.

3. W przypadku strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na obszarze dwóch lub więcej województw, decyzję o ustaleniu lokalizacji tej inwestycji wydaje wojewoda, na którego obszarze właściwości znajduje się najdłuższy objęty wnioskiem odcinek sieci przesyłowej realizowanej w ramach tej inwestycji.

4. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach dotyczących strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej jest minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Art. 6. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydaje się w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1. W przypadku niewydania decyzji w tym terminie, minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa wymierza wojewodzie, w drodze postanowienia, co do którego przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, karę pieniężną w wysokości 1.000 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

2. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stanie się ostateczne. W przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Do terminu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony, albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 7. 1. Wojewoda zawiadamia o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej:

- 1) wnioskodawcę;
- 2) właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem; zawiadomienia wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości, przy czym doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne;
- 3) pozostałe strony, w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, na stronach internetowych urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim; w obwieszczeniu zamieszcza się oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem, według katastru nieruchomości oraz księgi wieczystej, a także informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy;
- 4) właściwe miejscowo organy w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, przy czym wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie ogłasza o wszczęciu postępowania na stronach internetowych gminy.

2. Z dniem doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, w tym nieruchomości będące przedmiotem zarządu lub trwałego zarządu wykonywanego przez określone jednostki organizacyjne lub inne właściwe podmioty, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami;
- 2) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, do czasu wydania takiej decyzji, nie wydaje się decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w

zakresie lotniska użytku publicznego; a toczące się postępowania ulegają zawieszeniu z mocy prawa do czasu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;

- 3) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, do czasu wydania takiej decyzji, zawieszają się postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.⁶⁾).

3. Przepisów ust. 2 pkt 2 i 3 nie stosuje się do postępowań w sprawie o wydanie decyzji o warunkach zabudowy lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, lub decyzji o pozwoleniu na budowę wszczętych na wniosek inwestora.

4. W przypadku zbycia własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nabywca i zbywca zgłaszają właściwemu wojewodzie dane nowego właściciela lub użytkownika wieczystego. Brak dokonania takiego zgłoszenia i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania.

5. Czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 2 pkt 1 jest nieważna.

6. Wojewoda niezwłocznie składa wniosek do właściwego sądu o ujawnienie w księdze wieczystej wzmianki o wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, a jeżeli nieruchomość nie ma założonej księgi wieczystej - o złożenie do istniejącego zbioru dokumentów zawiadomienia o wszczęciu takiego postępowania.

Art. 8. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiera:

- 1) zatwierdzenie linii rozgraniczających teren strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, w tym linii rozgraniczających teren przeznaczony pod budowę stacji elektroenergetycznej;
- 2) warunki techniczne realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska i ochrony zabytków, w tym dotyczące przeciwdziałania poważnym awariom przemysłowym;

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1445 oraz z 2013 r. poz. 21, 405, 1238 i 1446.

- 4) warunki ochrony przeciwpożarowej dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 5) wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich;
- 6) zatwierdzenie podziałów nieruchomości, o których mowa w art. 19 ust. 1;
- 7) oznaczenie nieruchomości, na których jest planowana budowa stacji elektroenergetycznej, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 - 5;
- 8) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1;
- 9) termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, nie krótszy niż 60 dni od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna.

2. Sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej powierza się osobie, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.

Art. 9. 1. Nieuregulowany stan prawny nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub brak danych w katastrze nieruchomości pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania o ustalenie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz wydania i doręczenia decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz zawiadomienia o jej wydaniu.

2. Przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć także sytuację, kiedy dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje, a spadkobiercy nie wykazali prawa do spadku.

3. W przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) nie zawieszają się postępowania.

4. Przepisów art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się. W przypadkach określonych w tych przepisach organ prowadzący postępowanie wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu, jeżeli jest to konieczne dla przeprowadzenia postępowania.

Art. 10. 1. Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wnioskodawcy a pozostałe strony zawiadamia o jej wydaniu, w drodze obwieszczenia, w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację tej inwestycji, na stronach internetowych urzędu wojewódzkiego oraz tych gmin, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim, ze skutkiem doręczenia na dzień obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiadomienie o wydaniu decyzji doręcza się na adres określony w katastrze nieruchomości, przy czym doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.

2. Zawiadomienie o wydaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiera informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią tej decyzji.

3. Przepisu ust. 1 w części dotyczącej doręczania zawiadomienia nie stosuje się w przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do doręczenia i zawiadamiania stron o decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydanej przez organ wyższego stopnia.

Art. 11. 1. W sprawach określonych w niniejszym rozdziale przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie stosuje się, za wyjątkiem art. 57 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stosuje się odpowiednio do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wiąże właściwe organy przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wojewoda przekazuje niezwłocznie wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej właściwym wójtom (burmistrzom, prezydentom miasta).

3. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej jest wiążąca dla właściwych organów w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy i decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszącej oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.

Art. 12. 1. Ostateczna decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stanowi podstawę do dokonywania wpisów w księdze wieczystej i w katastrze nieruchomości.

2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wiąże zarządcę drogi wydającego zezwolenie na zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym uzbrojenia terenu, wchodzącego w skład tej inwestycji.

Art. 13. 1. Pozwolenie na budowę dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydaje wojewoda na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, zwanej dalej „Prawem budowlanym”, z uwzględnieniem przepisów ustawy.

2. Do wniosku o wydanie pozwolenia na budowę dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor dołącza oświadczenie, że stosownie do art. 21 ust. 1 rozpoczął rokowania ze wszystkimi właścicielami lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości objętych wnioskiem, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wywołała skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 lub art. 22 ust. 1, których prawa były ujawnione w księdze wieczystej w dniu, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna.

3. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę.

4. Pozwolenie na budowę dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej może, w zależności od żądania określonego we wniosku, obejmować całe zamierzenie budowlane położone na obszarze danego województwa lub jego część.

5. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przepisy art. 5 ust. 4, art. 6, art. 7 ust. 1, art. 9 oraz art. 10 stosuje się odpowiednio.

6. Ilekroć w przepisach Prawa budowlanego jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Art. 14. 1. Z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

2. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz o wydaniu takiej decyzji.

3. Termin wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wynosi miesiąc od dnia złożenia wniosku.

4. Do terminu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, w szczególności w ramach postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 15. 1. Jeżeli do przeprowadzenia pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o którym mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, konieczne jest wejście na teren cudzej nieruchomości, inwestor może wystąpić z wnioskiem do wojewody o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości.

2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, inwestor jest obowiązany wystąpić do właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości o zgodę na wejście na teren tej nieruchomości oraz uzgodnić z nim przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości.

3. W przypadku nieuzyskania zgody, o której mowa w ust. 2, wojewoda, na wniosek inwestora, wydaje decyzję o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości.

4. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) ogólną charakterystykę planowanej strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 2) określenie granic terenu objętego wnioskiem;
- 3) oznaczenie nieruchomości lub ich części, na które wejście jest konieczne w celu sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;

- 4) wskazanie pomiarów, badań lub innych prac, które mają być przeprowadzone przez inwestora;
- 5) oświadczenie inwestora o braku zgody właściciela lub użytkownika wieczystego, o której mowa w ust. 2.

Art. 16. 1. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości, o którym mowa w art. 15 ust.1, przepisy art. 5 ust. 4, art. 6, art. 7 ust. 1, art. 9 oraz art. 10 stosuje się odpowiednio.

2. Decyzję o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości wydaje się na czas określony, nie dłuższy niż 3 lata. W przypadku wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w odniesieniu do nieruchomości, w stosunku do których decyzja ta ma wywołać skutki, o których mowa w art. 22 ust. 1, w odniesieniu do tych nieruchomości, decyzja o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości wygasa.

3. Do egzekucji obowiązków wynikających z decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 17. 1. Inwestor po zakończeniu pomiarów, badań lub innych prac, o których mowa w art. 15 ust. 1, jest obowiązany przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości przysługuje od inwestora odszkodowanie.

2. Odszkodowanie odpowiada wartości poniesionych szkód. Jeżeli wskutek tych zdarzeń zmniejszy się wartość nieruchomości, odszkodowanie powiększa się o kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu.

3. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 21 ust. 1 - 5 oraz 10-13.

Art. 18. 1. Do gruntów objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

2. Przepisów o ochronie krajobrazu, w tym przepisów ograniczających lub uniemożliwiających lokalizację lub budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ze względu na ochronę krajobrazu, nie stosuje się.

3. Do usuwania drzew i krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, z wyjątkiem drzew i krzewów usuwanych z nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, nie stosuje się przepisów o ochronie przyrody w zakresie obowiązku uzyskiwania zezwoleń na ich usunięcie oraz opłat z tym związanych.

4. Koszty wycinki i uprzątnięcia drzew i krzewów, w tym drzew i krzewów znajdujących się na gruntach będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe ponosi inwestor.

5. Drewno pozyskane z wycinki drzew i krzewów znajdujących się na gruntach będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe staje się nieodpłatnie własnością Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

Rozdział 3

Nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej

Art. 19. 1. Decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zatwierdza się podziały nieruchomości. Mapy z projektami podziału nieruchomości stanowią integralną część decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

2. Linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stanowią linie podziału nieruchomości.

3. Z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, nieruchomości znajdujące się w liniach rozgraniczających teren tej inwestycji w zakresie określonym w art. 4 ust. 1 pkt 8, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa, za odszkodowaniem.

4. Jeżeli nieruchomości, o których mowa w ust. 3, zostały oddane w użytkowanie wieczyste, prawo to wygasa za odszkodowaniem z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna.

5. Jeżeli nieruchomości, o których mowa w ust. 3, lub prawa użytkowania wieczystego tych nieruchomości są obciążone ograniczonymi prawami rzeczowymi z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, prawa te wygasają za odszkodowaniem.

6. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor uzyskuje prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 7 i 8, na cele budowlane w rozumieniu Prawa budowlanego.

7. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania w przypadkach, o których mowa w ust. 3-6, stosuje się odpowiednio przepisy o gospodarce nieruchomościami, z zastrzeżeniem art. 17.

8. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 3, została przejęta część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, wojewoda na żądanie dotychczasowego właściciela lub użytkownika wieczystego nabywa w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa tę część nieruchomości.

9. Nieruchomości nabyte przez Skarb Państwa, o których mowa w ust. 3 i 8, nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami, za wyjątkiem sytuacji określonej w art. 23 ust. 2. Czynność prawna dokonana z naruszeniem tego zakazu jest nieważna.

Art. 20. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stanowi podstawę do wydania przez wojewodę decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu ustanowionego na nieruchomości, o której mowa w art. 19 ust. 3, stanowiącej własność Skarbu Państwa, lub zarządu w odniesieniu do gruntów znajdujących się w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

2. Jeżeli nieruchomość, o której mowa w art. 19 ust. 3, stanowiąca własność Skarbu Państwa została uprzednio wdzierżawiona, wynajęta, użyczona lub oddana do używania osobie trzeciej, decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stanowi podstawę do wypowiedzenia przez wojewodę umowy: dzierżawy, najmu, użyczenia lub oddania nieruchomości tej do używania osobie trzeciej, ze skutkiem natychmiastowym.

3. Za straty poniesione na skutek rozwiązania przez wojewodę umowy, o której mowa w ust. 2, przysługuje odszkodowanie od Skarbu Państwa.

Art. 21. 1. Za nieruchomości, użytkowanie wieczyste oraz ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości, o których mowa w art. 19 ust. 3 - 5, przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej w wyniku rokowań pomiędzy inwestorem a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości. Za dzień rozpoczęcia rokowań uznaje się dzień przesłania przez inwestora pisemnej oferty osobie uprawnionej, przy czym w przypadku właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości ofertę inwestor przesyła na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Uzgodnienia dokonuje się w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Inwestor przekazuje wojewodzie kopię protokołu z uzgodnienia w terminie 14 dni od jego podpisania. W razie braku uzgodnienia w terminie 2 miesięcy od rozpoczęcia rokowań, inwestor informuje o tym wojewodę w terminie 14 dni od upływu ostatniego dnia 2-miesięcznego terminu.

2. Podstawą rokowań jest wartość nieruchomości, prawa użytkowania wieczystego lub ograniczonego prawa rzeczowego do nieruchomości, o których mowa w art. 19 ust. 3 - 5, ustalona w operacie szacunkowym sporządzonym na zlecenie inwestora przez rzeczoznawcę majątkowego, według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przez organ pierwszej instancji oraz według jej wartości w dniu, gdy decyzja ta stała się ostateczna. Inwestor przekazuje operaty szacunkowe, o których mowa w zdaniu poprzednim, właściwemu wojewodzie w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna.

3. Wysokość odszkodowania ustala, w drodze decyzji, wojewoda, jeżeli decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, i w terminie 2 miesięcy od dnia rozpoczęcia rokowań nie doszło do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1.

4. Postępowanie w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania wojewoda wszczyna po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, nie później jednak niż w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna. Inwestor jest stroną postępowania.

5. Wysokość odszkodowania, o którym mowa w ust. 3, ustala się na podstawie operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego, według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przez organ pierwszej instancji oraz według jej wartości w dniu wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania, przy czym wykorzystuje się operat, o którym mowa w ust. 2, o ile pozostaje aktualny. Jeżeli inwestor nie przekazał operatu wojewodzie zgodnie z ust. 2 lub operat stał się nieaktualny, koszt wykonania nowego operatu ponosi inwestor. Odszkodowanie podlega waloryzacji na dzień wypłaty, według zasad obowiązujących w przypadku zwrotu wywłaszczonych nieruchomości.

6. W przypadku, o którym mowa w art. 19 ust. 5, wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu zmniejsza się o kwotę równą wartości odszkodowania ustalonego z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych.

7. Suma wysokości odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu, z wyłączeniem kwot, o których mowa w ust. 10 i 11, oraz wysokości odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych, w tym hipoteki, ustanowionych na tej nieruchomości lub na prawie użytkowania wieczystego nie

może przekroczyć wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego. Roszczenia osób uprawnionych z tytułu ograniczonych praw rzeczowych zaspokajają się według pierwszeństwa tych praw, ustalonego zgodnie z odrębnymi przepisami.

8. Jeżeli na nieruchomościach, o których mowa w art. 19 ust. 3, lub na prawie użytkowania wieczystego tych nieruchomości jest ustanowiona hipoteka, wysokość odszkodowania z tytułu wygaśnięcia hipoteki ustala się w wysokości świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką w zakresie, w jakim wierzytelność ta nie wygasła, wraz z odsetkami zabezpieczonymi tą hipoteką obliczonymi na dzień spłaty wierzyciela hipotecznego. Odszkodowanie to podlega zaliczeniu na spłatę świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką wraz z odsetkami.

9. Odszkodowanie z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych, w tym hipoteki, wypłaca się osobom, którym te prawa przysługiwały. Wysokość odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych nie może przekraczać wartości nieruchomości ustalonej zgodnie z ust. 5.

10. Jeżeli dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wyda tę nieruchomość lub wyda nieruchomość i opróżni lokal oraz inne pomieszczenia nie później, niż w terminie 28 dni od dnia otrzymania od inwestora wezwania do wydania nieruchomości, wysokość odszkodowania powiększa się o kwotę równą 5 % wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego, określonej w operacie, o którym mowa w ust. 5.

11. W przypadku gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej dotyczy nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym albo budynkiem, w którym został wyodrębniony lokal mieszkalny, wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu tej nieruchomości zamieszkałemu w tym budynku albo lokalu powiększa się o kwotę 10.000 zł w odniesieniu do tej nieruchomości.

12. Odszkodowania za nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym podlegają przekazaniu do depozytu sądowego na okres 10 lat.

13. Organem właściwym do wypłaty odszkodowań jest wojewoda.

Art. 22. 1. W odniesieniu do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, w celu zapewnienia prawa do wejścia na teren nieruchomości dla prowadzenia budowy strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, a także prac związanych z budową, przebudową, utrzymaniem, eksploatacją, konserwacją, remontami oraz usuwaniem awarii ciągów, przewodów i urządzeń, wojewoda w

decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ograniczy sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości przewodów i urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń. Przepisy art. 124 ust. 2 i 5-8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Niezwłocznie po wykonaniu robót, o których mowa w ust. 1, na inwestorze ciąży obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu przysługuje od inwestora odszkodowanie. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 21 ust. 1-5 i 10-13 oraz art. 128 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 23. 1. W terminie miesiąca od dnia wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wojewoda zawiera w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa porozumienie z inwestorem, na mocy którego inwestor zobowiązuje się do zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kwot odszkodowań, o których mowa w art. 21, wypłaconych przez Skarb Państwa oraz zwrotu ceny za części nieruchomości nabyte przez Skarb Państwa, o których mowa w art. 19 ust. 8. Szczegółowe zasady zwrotu wypłaconych odszkodowań oraz cen za nabyte nieruchomości określa porozumienie.

2. Po dniu, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stanie się ostateczna, na wniosek inwestora wojewoda, w drodze decyzji, orzeka o nabyciu przez inwestora własności nieruchomości, o których mowa w art. 19 ust. 3 i 8, za cenę odpowiadającą ich wartości rynkowej w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

3. Kwoty uiszczone przez inwestora na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 1, podlegają zaliczeniu na poczet ceny nabycia nieruchomości.

4. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie inwestor. Przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

5. Inwestor nabywa prawo własności nieruchomości, o których mowa w art. 19 ust. 3 i 8, z dniem, w którym decyzja o ich nabyciu stanie się ostateczna. Ostateczna decyzja o nabyciu

nieruchomości stanowi podstawę do dokonywania wpisów w księdze wieczystej i w katastrze nieruchomości.

Art. 24. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, przy czym ilekroć w przepisach tej ustawy jest mowa o decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Przepisu art. 9 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie stosuje się.

Rozdział 4

Inwestycje towarzyszące strategicznym inwestycjom w zakresie sieci przesyłowych

Art. 25. Minister właściwy do spraw gospodarki, może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz inwestycji towarzyszących strategicznym inwestycjom w zakresie sieci przesyłowych, z uwzględnieniem konieczności rozwoju sieci przesyłowej oraz zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 26. Do przygotowania, realizacji i finansowania inwestycji towarzyszących stosuje się przepisy ustawy.

Rozdział 5

Postępowania administracyjne dla realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych

Art. 27. 1. Decyzje, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 1 oraz art. 15 ust. 1 podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

2. Odwołanie od decyzji, o których mowa w ust. 1, wnosi się w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia decyzji stronie albo w terminie 14 dni od dnia obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia o jej wydaniu.

3. Odwołanie od decyzji, o których mowa w ust. 1, powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

4. Odwołanie od decyzji, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się w terminie 14 dni. Przepisu art. 135 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

5. W postępowaniu przed organem wyższego stopnia oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji, o których mowa w ust. 1, ani stwierdzić ich nieważności w całości, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nieruchomości lub działki.

6. W postępowaniu administracyjnym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 159 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 28. 1. Do skarg na decyzje, o których mowa w art. 27 ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, 1101 i 1529), z wyłączeniem art. 61 § 3-6, art. 115-122 i art. 152 tej ustawy oraz z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy, z tym że:

- 1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia wniesienia skargi;
- 2) skargę rozpoznaje się w terminie 30 dni od dnia jej wpłynięcia do sądu.

2. Termin rozpoznania skargi kasacyjnej wynosi 2 miesiące od dnia jej wniesienia.

Art. 29. 1. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, sąd administracyjny po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia budowy nie uchyla tej decyzji, lecz stwierdza, że decyzja ta narusza prawo z przyczyn wymienionych w art. 145 lub art. 156 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

3. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej albo stwierdzenia, że decyzja ta została wydana z naruszeniem prawa, naprawienie szkody powstałej w wykonaniu tej decyzji może nastąpić wyłącznie przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej na rzecz poszkodowanego.

4. Nie uchyla się decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w trybie wznowienia postępowania, jeżeli wniosek o wznowienie postępowania został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę.

5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Rozdział 6

Finansowanie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych

Art. 30. Strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych finansuje się:

- 1) ze środków własnych podmiotów realizujących strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych lub inwestycje towarzyszące;
- 2) ze środków pochodzących z budżetu państwa, co nie wyłącza finansowania tych inwestycji z innych źródeł, w tym określonych w pkt 3;
- 3) ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej;
- 4) z innych źródeł.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 31. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.⁷⁾) w art. 37 w ust. 2 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

"16) jest zbywana na rzecz inwestora realizującego strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej lub inwestycję towarzyszącą zgodnie z przepisami ustawy z dniao szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U.....).".

Art. 32. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 w pkt 6 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) uzgodnienie projektu planu z:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 675, Nr 143, poz. 963, Nr 155, poz. 1043, Nr 197, poz. 1307 i Nr 200, poz. 1323, z 2011 r. Nr 64, poz. 341, Nr 106, poz. 622, Nr 115, poz. 673, Nr 129, poz. 732, Nr 130, poz. 762, Nr 135, poz. 789, Nr 163, poz. 981, Nr 187, poz. 1110 i Nr 224, poz. 1337, z 2012 r. poz. 908, 951, 1256, 1429 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 829.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1445 oraz z 2013 r. poz. 21, 405, 1238 i 1446.

- wojewodą, zarządem województwa, zarządem powiatu w zakresie odpowiednich zadań rządowych i samorządowych,
- organami właściwymi do uzgadniania projektu planu na podstawie przepisów odrębnych,
- właściwym zarządcą drogi, jeżeli sposób zagospodarowania gruntów przyległych do pasa drogowego lub zmiana tego sposobu mogą mieć wpływ na ruch drogowy lub samą drogę,
 - właściwymi organami wojskowymi, ochrony granic oraz bezpieczeństwa państwa,
 - dyrektorem właściwego urzędu morskiego w zakresie zagospodarowania pasa technicznego, pasa ochronnego oraz morskich portów i przystani,
 - właściwym organem nadzoru górniczego w zakresie zagospodarowania terenów górniczych,
 - ministrem właściwym do spraw zdrowia w zakresie zagospodarowania obszarów ochrony uzdrowiskowej,
 - właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków w zakresie kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu,
 - operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż 40 metrów od osi istniejącej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku którym górne napięcie tej linii elektroenergetycznej jest równe co najmniej 220 kV, oraz”;

2) w art. 53 w ust. 4 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż 40 metrów od osi istniejącej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku którym górne napięcie tej linii elektroenergetycznej jest równe co najmniej 220 kV.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 i 1238) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 64:

- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10, 11, 13, 15-17 i 22;”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. Nr 84, poz. 700 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 358 oraz z 2012 r. poz. 951) w zakresie zadań inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 oraz art. 38 tej ustawy, zwanej dalej "inwestycją w zakresie terminalu", dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. Nr 143, poz. 963 oraz z 2012 r. poz. 951), dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub inwestycji towarzyszącej realizowanej na podstawie ustawy z dnia o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U.....).”;

2) w art. 70 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-13, 15, 16, 18a, 19 i 22.”;

3) w art. 72:

a) w ust. 1 w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub inwestycji towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U.....).”;

b) ust. 4b otrzymuje brzmienie:

- „4b. Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 18a i 22, może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.”;
- 4) w art. 74 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowy przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub inwestycji towarzyszącej realizowanej na podstawie ustawy z dnia o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U.....);”;
- 5) w art. 75 w ust. 1 w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. a uchyla się tiret trzecie,
- b) w lit. j średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. k w brzmieniu:
- „k) napowietrznych linii elektroenergetycznych, stacji elektroenergetycznych będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;”;
- 6) w art. 77:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 22.”,
- b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i

rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub inwestycji towarzyszącej realizowanej na podstawie ustawy z dniao szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U.....).”;

7) w art. 80 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub inwestycji towarzyszącej realizowanej na podstawie ustawy z dnia o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U.....).”;

8) w art. 96 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informacji o jego braku; nie dotyczy to drogi publicznej, linii kolejowej o znaczeniu państwowym, przedsięwzięć Euro 2012, przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin oraz bezzbiornikowego magazynowania substancji w górotworze, inwestycji w zakresie terminalu, inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów

energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub inwestycji towarzyszącej realizowanej na podstawie ustawy z dniao szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U.....).”.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 34. Do postępowań w sprawach dotyczących strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe lub na wniosek inwestora przepisy ustawy.

Art. 35. 1. Decyzje wydane w związku ze strategicznymi inwestycjami w zakresie sieci przesyłowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc.

2. W przypadku, gdy lokalizacja strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przewidziana jest w uchwalonym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy, inwestor w każdym czasie może wystąpić o wydanie:

- 1) pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie;
- 2) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w trybie niniejszej ustawy;
- 3) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie w zakresie skutków, o których mowa w art. 19 lub w art. 22 ust. 1, z zastrzeżeniem że w takim przypadku:
 - a) wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1, zawiera dane określone w art. 5 ust. 1 pkt 7-9,
 - b) przepisu art. 4 ust. 3 nie stosuje się.

Art. 36. 1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Przepisy rozdziałów 1-6 tracą moc z dniem 31 grudnia 2025 r.

UZASADNIENIE

1. Jednym z najistotniejszych celów tworzenia wspólnotowego rynku energii elektrycznej jest zapewnienie ciągłych i bezpiecznych dostaw energii elektrycznej w ramach Unii Europejskiej. Polska, jako kraj położony w centralnej części Europy i państwo członkowskie Unii Europejskiej, zobowiązana jest przyczynić się do budowy wspólnego rynku energii elektrycznej, tworząc w szczególności warunki do bezpiecznego tranzytu energii elektrycznej pomiędzy wschodnią a zachodnią częścią kontynentu.

Prawodawstwo Unii Europejskiej nałożyło na Polskę liczne obowiązki w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa przesyłu energii elektrycznej oraz zintegrowania systemów elektroenergetycznych. Ponadto, na Polsce ciąży obowiązek w zakresie współtworzenia zliberalizowanego rynku przesyłu energii, a także wzmocnienia konkurencyjności w dziedzinie elektroenergetyki. W tym kontekście ogólne obowiązki Polski uregulowane zostały w art. 6 ust. 1 Dyrektywy 2009/72⁹, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska jest zobowiązana m.in. do działania na rzecz „*stworzenia w pełni zliberalizowanego rynku wewnętrznego*” a także „*w celu utworzenia konkurencyjnego rynku wewnętrznego energii elektrycznej*” oraz „*ulotwienia integracji systemów odizolowanych tworzących wyspy energetyczne, które nadal istnieją we Wspólnocie*”.

Celem realizowanym przez Komisję Europejską w nowej perspektywie finansowej na lata 2014-2020 jest zapewnienie rozwoju w oparciu o zwiększanie konkurencyjności gospodarki, poprawę spójności społecznej i terytorialnej (poprzez likwidowanie barier rozwojowych) i podnoszenie sprawności i efektywności państwa. Zwiększanie konkurencyjności gospodarki realizowane będzie, między innymi, poprzez szereg działań związanych z zapewnieniem zrównoważonego rozwoju sektora energetyki. Warunkiem koniecznym dla realizacji tak postawionego zadania przez Rzeczpospolitą Polską, jest przejście na gospodarkę niskoemisyjną poprzez przeciwdziałanie zmianom klimatu oraz zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju. Realizacja tego celu jest w wysokim stopniu zależna od prowadzenia inwestycji w zakresie infrastruktury sieciowej dążących do poprawy efektywności energetycznej oraz umożliwienia przyłączenia nowych źródeł

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE.

energii, w tym energii odnawialnej. Nieodzownym jest również realizacja przedsięwzięć, mających na celu rozwój i modernizację sieci przesyłowej w kierunku sieci inteligentnych.

2. W celu wsparcia i objęcia szczególnym nadzorem strategicznych inwestycji infrastrukturalnych, umożliwiających m.in. realizację powyższych celów, w tym rozwoju jednolitego rynku energii oraz eliminacji wysp energetycznych, organy Unii Europejskiej wdrażają politykę tworzenia szczególnych ram prawnych dla strategicznych inwestycji energetycznych określanych mianem projektów wspólnego zainteresowania (ang. *„project of common interest”*; dalej „PCI”) w ramach budowania trans-europejskiej sieci energetycznych (TEN-E).

Jako inwestycje o charakterze strategicznym w skali Unii Europejskiej, szereg inwestycji w zakresie połączeń elektroenergetycznych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej (w tym m.in. połączenie elektroenergetyczne Polska-Litwa, linia elektroenergetyczna Krajnik-Baczyna, linia elektroenergetyczna Mikułowa-Świebodzice) zostało zakwalifikowanych jako inwestycje PCI w Załączniku II do Decyzji 1364/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. ustanawiającej wytyczne dla transeuropejskich sieci energetycznych oraz uchylającej decyzję 96/391/WE i decyzję nr 1229/2003/WE. Skutkiem takiej kwalifikacji było w szczególności nałożenie na Rzeczpospolitą Polską obowiązku *„podejmowania wszelkich środków, które zostaną uznane za niezbędne do ułatwienia i przyspieszenia ukończenia projektów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania oraz zminimalizowania opóźnień przy przestrzeganiu prawa wspólnotowego i międzynarodowych konwencji o ochronie środowiska, szczególnie w przypadku projektów uznanych za leżące w interesie Europy. W szczególności szybko dopełnia się koniecznych procedur udzielania zezwoleń.”*

Wynikające z prawa Unii Europejskiej obowiązki Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie ułatwienia i przyspieszenia realizacji ww. inwestycji nie zostały dotychczas wykonane w stopniu umożliwiającym sprawną realizację tych inwestycji. W szczególności strategiczne inwestycje w sieci przesyłowe elektroenergetyczne nie doczekały się ułatwień proceduralnych podobnych do tych, z których korzystają inwestycje w zakresie sieci przesyłowych gazowych, związanych z budową terminalu LNG w Świnoujściu.

3. Z uwagi na to, że obowiązki państw członkowskich w zakresie przyspieszenia realizacji PCI nie są realizowane w sposób satysfakcjonujący, ze szkodą dla budowy wspólnego rynku energii w Unii Europejskiej, zostało wydane Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylające decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009, którego celem jest odpowiednie wsparcie PCI zapewniające faktyczne przyspieszenie realizacji tych inwestycji. Rozporządzenie 347/2013 nakłada na Rzeczpospolitą Polską i organy Państwa w szczególności następujące obowiązki:
- (i) przyznania inwestycjom kwalifikowanym jako PCI priorytetowego charakteru, włącznie z przyznaniem tym inwestycjom statusu inwestycji spełniających przesłankę nadrzędnego interesu publicznego, umożliwiając w ten sposób realizację tych inwestycji pod pewnymi warunkami również wówczas, gdy inwestycje te znacząco negatywnie oddziaływać będą na obszary Natura 2000 lub obszary z listy proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (art. 7 Rozporządzenia 347/2013);
 - (ii) wyznaczenia dla PCI właściwego organu koordynującego i przyspieszającego postępowania zmierzające do uzyskania wszelkich decyzji, zgód i pozwoleń niezbędnych do rozpoczęcia budowy w ramach realizacji PCI (art. 8 Rozporządzenia 347/2013);
 - (iii) zapewnienia, że łączna długość postępowań związanych z uzyskaniem decyzji, zgód i pozwoleń niezbędnych do realizacji PCI nie będzie przekraczała, włączając w to konsultacje społeczne, łącznie 3 lat i 6 miesięcy.
4. W tym kontekście szczególnego znaczenia nabiera realizacja przesyłowych inwestycji strategicznych, tj. stanowiących inwestycje kluczowe dla realizacji powyższych celów, w tym inwestycji kwalifikowanych jako PCI. Wśród tych inwestycji wyróżnić można w szczególności trzy grupy:
- a) inwestycje strategiczne w wewnętrzne sieci przesyłowe elektroenergetyczne kraju, niezbędne dla realizacji i pełnego wykorzystania zdolności przesyłowych połączenia asynchronicznego Polska – Litwa;
 - b) inwestycje strategiczne w wewnętrzne sieci przesyłowe elektroenergetyczne kraju, niezbędne dla zwiększenia zdolności wymiany mocy na przekroju

synchronicznym; oraz

- c) inwestycje strategiczne w wewnętrzne sieci przesyłowe elektroenergetyczne kraju, niezbędne dla wyprowadzenia mocy z odnawialnych źródeł energii, przyjętych w planie rozwoju krajowej sieci przesyłowej.

5. W skład pierwszej grupy strategicznych inwestycji, dotyczącej budowy połączenia elektroenergetycznego Polska – Litwa, wchodzić niżej wymienione inwestycje:

- budowa linii 400 kV Ełk Bis – Granica RP;
- budowa linii 400 kV Ełk Bis – Łomża;
- budowa linii 400 kV Ostrołęka – Łomża – Narew;
- budowa linii 400 kV Miłosna – Siedlce Ujrzanów;
- budowa linii 400 kV Ostrołęka – Stanisławów;
- budowa linii 400 kV Ostrołęka – Olsztyn Mątki;
- budowa linii 400 kV Kozienice – Siedlce Ujrzanów;
- budowa linii 400 kV Kozienice – Ołtarzew.

Realizacja przedmiotowych inwestycji będzie przebiegać w dwóch etapach. Planowana do 2015 roku realizacja pierwszego etapu, obejmującego przede wszystkim inwestycje w Polsce północno-wschodniej, pozwoli na połączenie elektroenergetyczne Polski i Litwy oraz stworzenie możliwości importu 500 MW mocy do polskiego systemu elektroenergetycznego. Pełne zdolności przesyłowe połączenia w kierunku importowym i eksportowym, zostaną osiągnięte po zrealizowaniu inwestycji stanowiących drugi etap rozbudowy połączenia, polegającego na wzmocnieniu powiązań sieci przesyłowej północno – wschodniej części Polski z pozostałą częścią systemu elektroenergetycznego, w szczególności z węzłami, do których przyłączone są duże elektrownie systemowe.

6. W skład drugiej grupy strategicznych inwestycji, niezbędnych dla zwiększenia zdolności wymiany mocy pomiędzy systemami elektroenergetycznymi Polski i krajów sąsiednich (w szczególności Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Czeskiej) na przekroju synchronicznym, wchodzić niżej wymienione inwestycje:

- budowa linii 400 kV Krajnik – Baczyna;
- budowa linii 400 kV Baczyna – Plewiska;
- budowa linii 400 kV Plewiska – Eisenhüttenstadt (DE);
- budowa linii 400 kV Mikułowa – Świebodzice;

- budowa linii 400 kV Mikułowa – Czarna – Pasikowice;
- budowa linii 400 kV Podborze – nacięcie linii Wielopole – Nosovice wraz z budową stacji 400/220 kV Podborze;
- budowa wielonapięciowej linii 400 i 220 kV Byczyna – Podborze;
- budowa linii 400 kV Czarna – Polkowice;
- budowa linii 400 kV Dobrzeń – nacięcie linii Pasikowice – Wrocław.

Rozbudowa sieci wewnętrznej na zachodzie i południu kraju polegająca na realizacji powyższych inwestycji, pozwoli w perspektywie do roku 2025 osiągnąć założony przyrost zdolności importowych, przy dochowaniu wymogów w zakresie pewności zasilania i możliwości wyprowadzenia mocy ze źródeł wytwórczych. Realizacja powyższej grupy strategicznych inwestycji wynika z uzgodnionego z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki „Planu Rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną na lata 2010-2025” i przyczyni się do wypełnienia celów zawartych w dokumencie: „Polityka Energetyczna Polski do roku 2030”.

W zakresie przyrostu zdolności importowych na przekroju synchronicznym realizacja powyższych inwestycji pozwoli uzyskać ok. 1800 MW mocy. Ponadto umożliwi przyrost zdolności eksportowych z obecnego stanu wynoszącego 0 MW do 500 MW, w zależności od warunków pracy Krajowego Systemu Przesyłowego. Tym samym pojawiają się nieistniejące obecnie możliwości eksportu energii elektrycznej z terenu Polski do krajów sąsiednich, a za ich pośrednictwem do innych państw członkowskich Unii Europejskich, pozwalając krajowym wytwórcom energii elektrycznej na efektywne włączenie się we wspólny rynek energii elektrycznej.

7. Trzecia grupa strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych elektroenergetycznych obejmuje następujące inwestycje niezbędne dla wyprowadzenia mocy z odnawialnych źródeł energii, przyjętych w planie rozwoju Krajowego Systemu Przesyłowego:

- budowa linii 400 kV Dunowo – Żydowo Kierzkowo – Piła Krzewina – Plewiska;
- budowa linii 400 kV Pątnów – Jasiniec – Grudziądz;
- budowa linii 400 kV Grudziądz – Pelplin – Gdańsk Przyjaźń;
- budowa linii 400 kV Piła Krzewina – Bydgoszcz;
- budowa linii 400 kV Żydowo Kierzkowo – Słupsk;
- budowa linii 400 kV Gdańsk Przyjaźń – Żydowo Kierzkowo;

- modernizacja linii 220 kV Blachownia - Łagisza.

Realizacja przedmiotowych inwestycji ma na celu stworzenie warunków dla przyłączenia i wyprowadzenia mocy z odnawialnych źródeł energii, w szczególności elektrowni wiatrowych planowanych do przyłączenia głównie w północnej części Polski (w tym na położonych na obszarze Morza Bałtyckiego, w granicach polskiej wyłącznej strefy ekonomicznej). Rozbudowa sieci przesyłowej polegająca na realizacji powyższych inwestycji zapewni możliwości wyprowadzenia mocy z planowanych lub budowanych obecnie elektrowni wiatrowych na poziomie 7 GW, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa pracy sieci przesyłowej. Realizacja niniejszych inwestycji wynika z uzgodnionego z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki „Planu Rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną na lata 2010-2025” i przyczyni się do wypełnienia celów zawartych w dokumentach: „Polityka Energetyczna Polski do roku 2030” oraz „Krajowy plan działań w zakresie energii ze źródeł odnawialnych”, realizujących polityki Unii Europejskiej, w zakresie udziału odnawialnych źródeł energii w bilansie kraju.

8. Analiza istniejących połączeń elektroenergetycznych w ramach Krajowej Sieci Przesyłowej na terenie Polski prowadzi do wniosku, że sprostanie wskazanym powyżej zadaniom stojącym przed Polską ze względu na obecny stan techniczny ww. sieci nie jest możliwe.

Dla przykładu: jednym ze wskazanych powyżej, strategicznych projektów Polski i Unii Europejskiej jest wybudowanie połączenia transgranicznego pomiędzy Polską i Litwą. Obecnie kluczowa dla połączenia Polska-Litwa stacja Ełk połączona jest jedynie jedną wyeksploatowaną linią 220 kV ze stacją 220/110 kV Ostrołęka, zaś z położonymi najbliższymi stacjami 400/110 kV Narew oraz 220/110 kV Olsztyn połączenia nie występują. Stacja przebiegająca 220/110 kV Ostrołęka, której zadaniem będzie przekazywanie energii elektrycznej bezpośrednio z elektrowni, wymiana energii z źródłami wytwarzanymi w centralnej części Polski oraz transfer energii z Litwy, nie została zaprojektowana dla tak dużego obciążenia. Należy zaznaczyć, że aktualnie linie oraz stacje elektroenergetyczne, pracują głównie na napięciu 220 kV, zaś w zamierzeniu połączenie transgraniczne ma być zrealizowane na poziomie napięcia 400 kV.

9. Jednym z najistotniejszych czynników przyczyniających się do umożliwienia realizacji

inwestycji elektroenergetycznych, a tym samym wykonania zobowiązań Polski wobec Unii Europejskiej, jest uzyskanie dofinansowania tych inwestycji ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Realizacja wspomnianych zobowiązań odbywa się obecnie w ramach perspektywy finansowej Unii Europejskiej na lata 2007-2013.

W ramach perspektywy finansowej na lata 2007-2013 Operator Systemu Przesyłowego – spółka Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. – pozyskał w szczególności dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na realizację przedsięwzięcia inwestycyjnego pn. *Połączenie elektroenergetyczne Polska-Litwa*. W skład tego projektu *Połączenie elektroenergetyczne Polska-Litwa*, dla którego możliwość rozliczania wydatków z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko kończy się w 2015 r., wchodzi w szczególności inwestycje wskazane w pkt 5 uzasadnienia powyżej.

W celu realizacji powyższych inwestycji podpisano siedem umów o dofinansowanie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko, Priorytet X, Działanie 10.1, *Bezpieczeństwo energetyczne, w tym dywersyfikacja źródeł energii*):

- A) dla projektu *Budowa stacji 400/220/110 kV Oltarzew – część Projektu Połączenie elektroenergetyczne Polska-Litwa* o wartości przedsięwzięcia w wysokości 181,6 mln zł na kwotę dofinansowania 93,9 mln zł oraz terminem zakończenia projektu do 30 września 2014 r.;
- B) dla projektu *Budowa linii Ostrołęka – Narew wraz z rozbudową stacji Ostrołęka i stacji Narew – część Projektu Połączenie elektroenergetyczne Polska-Litwa* o wartości przedsięwzięcia w wysokości 462,4 mln zł na kwotę dofinansowania 213,73 mln zł oraz terminem zakończenia projektu do 31 lipca 2015 r.;
- C) dla projektu *Budowa linii Elk Bis - Łomża wraz z budową stacji Łomża i stacją Elk Bis (etap I i II) - część Projektu Połączenie elektroenergetyczne Polska-Litwa* o wartości 396,7 mln zł na kwotę dofinansowania 120,08 mln zł oraz terminem zakończenia projektu do 30 września 2015 r.;
- D) dla projektu *Budowa linii Miłosna – Siedlce Ujrzanów wraz z budową stacji Siedlce Ujrzanów – część Projektu Połączenie elektroenergetyczne Polska-Litwa* o wartości

przedsięwzięcia w wysokości 235,8 mln zł na kwotę dofinansowania 220,13 mln zł oraz terminem zakończenia projektu do 31 lipca 2015 r.;

- E) dla projektu *Budowa linii Elk Bis - Granica RP – część Projektu Połączenie elektroenergetyczne Polska-Litwa* o wartości przedsięwzięcia w wysokości 465,7 mln zł na kwotę dofinansowania 85,85 mln zł oraz terminem zakończenia projektu do 31 lipca 2015 r.;
- F) dla projektu *Budowa stacji Stanisławów – część Projektu Połączenie elektroenergetyczne Polska-Litwa* o wartości przedsięwzięcia w wysokości 61,6 mln zł na kwotę dofinansowania 34,15 mln zł oraz terminem zakończenia projektu do 31 października 2015 r.

Wyżej wymienione umowy o dofinansowanie opiewają łącznie na kwotę ponad 767 mln złotych. Podstawowym wymaganiem umożliwiającym skorzystanie z ww. środków finansowych jest zakończenie oraz finansowe rozliczenie wszystkich prac objętych ww. projektami do dnia 31 grudnia 2015 r. Powyższy termin wynika z Rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999. Komisja Europejska wielokrotnie podkreślała, że brak zapewnienia operacyjności wszystkich odcinków wchodzących w skład tzw. I Etapu Połączenia elektroenergetycznego Polska-Litwa może skutkować utratą całości dofinansowania dla tego projektu. Z uwagi na zbliżający się koniec obecnego okresu programowania, może nie być możliwości przeniesienia niewykorzystanych środków do innego projektu, co w konsekwencji doprowadziłoby do niewykorzystania wszystkich środków na poziomie krajowym.

Biorąc pod uwagę powyższe, wszelkie prace przygotowawcze, w tym związane z pozyskaniem praw do dysponowania gruntami na cele budowlane, powinny zakończyć się w terminie umożliwiającym zakończenie prac budowlanych, dokonanie wszelkich odbiorów oraz rozliczenie projektów do końca 2015 roku.

10. Ponadto, uwzględnienie elektroenergetycznych inwestycji przesyłowych, kluczowych dla wykonania omówionych powyżej zobowiązań Polski wobec Unii Europejskiej, planowane jest w ramach perspektywy finansowej Unii Europejskiej na lata 2014-2020.

Przewiduje się, że do roku 2025 zostanie zrealizowanych 30 projektów w zakresie inwestycji w infrastrukturę przesyłową elektroenergetyczną, o łącznej wartości ok. 4,5 mld zł. Z uwagi na fakt, że jednostkowa wartość części spośród tych inwestycji przekracza kwotę 200 mln zł (10 projektów), ta część inwestycji została wpisana do treści projektu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020. Są to m.in. następujące, strategiczne zadania inwestycyjne: budowa dwutorowego ciągu liniowego 400 kV Dunowo – Żydowo Kierzkowo - Piła Krzewina, budowa linii 400 kV Piła Krzewina – Plewiska, budowa linii 400 kV Mikułowa-Czarna-Pasikowice.

Ponadto, dla spełnienia zobowiązań ciążących na Polsce konieczna jest realizacja innych elektroenergetycznych inwestycji przesyłowych, tj. także takich, których wartość jednostkowa nie przekracza 200 mln zł, z uwzględnieniem możliwości dofinansowania ich realizacji w ramach perspektywy finansowej UE w latach 2014-2020. Lista wszystkich powyższych inwestycji, możliwych do określenia obecnie, zawarta została w załączniku do projektu ustawy (zgodnie z art. 2).

Ponadto w ustawie przyjęto, że obok zadań inwestycyjnych określonych w załączniku do ustawy, wskazane mogą zostać inne zadania inwestycyjne – tzw. inwestycje towarzyszące – których realizacja także jest niezbędna dla wypełnienia wskazanych powyżej obowiązków ciążących na Polsce jako państwu członkowskim Unii Europejskiej, a w przypadku których również należy uwzględnić możliwość wykorzystania środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

11. Przygotowanie realizacji ww. elektroenergetycznych inwestycji przesyłowych w oparciu o obecnie obowiązujące przepisy byłoby bardzo czasochłonne, a wręcz czyniłoby niemożliwym zakończenie tych inwestycji w wymaganych ramach czasowych. Istniejące przepisy, mające zastosowanie do wszelkich inwestycji celu publicznego nie są dostosowane do realizacji złożonych inwestycji o charakterze krajowym, jakimi są inwestycje w zakresie budowy przesyłowych linii elektroenergetycznych. Obowiązujące regulacje mają charakter rozproszony i nieefektywny; nie stanowią instrumentu szybkiego i sprawnego przygotowania inwestycji w zakresie sieci przesyłowych pod względem formalno-prawnym. Obecnie inwestor elektroenergetycznej inwestycji przesyłowej musi się liczyć z przewlekłością procesu inwestycyjnego wynikającą przede wszystkim z dużej liczby

niezsynchronizowanych ze sobą, a koniecznych do spełnienia obowiązków ustawowych. W sytuacji konieczności ponoszenia przez inwestora wysokich nakładów inwestycyjnych, luki i niedostatki otoczenia prawnego zwiększają poważnie ryzyko niepowodzenia inwestycji. W konsekwencji oznaczać to może wydłużenie procesu inwestycyjnego, skutkujące m.in. wzrostem kosztów inwestycji i ryzykiem utraty dofinansowania ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

12. W świetle powyższego, dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Państwa oraz w celu realizacji powyżej zarysowanych zobowiązań ciążących na Polsce jako państwie członkowskim Unii Europejskiej, za niezbędne należy uznać priorytetowe potraktowanie grupy inwestycji przesyłowych elektroenergetycznych z wykorzystaniem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz opracowania i zastosowania w stosunku do tych inwestycji szczególnych rozwiązań prawnych, upraszczających i przyspieszających procedury związane z procesem inwestycyjnym.

Projekt niniejszej ustawy realizuje potrzebę zapewnienia przez Rzeczpospolitą Polską, że istotne inwestycje w zakresie elektroenergetyki, w tym w szczególności inwestycje PCI, będą korzystać z priorytetowej, przyspieszonej ścieżki pozyskiwania decyzji i zezwoleń niezbędnych do realizacji tych przedsięwzięć. W szczególności projekt realizuje następujące cele:

- ograniczenie ilości pozwoleń niezbędnych do rozpoczęcia inwestycji (wprowadzenie kompleksowej decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, łączącej w sobie aspekty decyzji lokalizacyjnej, podziałowej i wyłączeniowej),
- istotne skrócenie czasu trwania procedur niezbędnych do uzyskania wymaganych decyzji w celu zapewnienia, aby łączna długość postępowań nie przekroczyła założonego okresu 3 lat i 6 miesięcy, oraz
- skupienie kompetencji do wydania decyzji lokalizacyjnej i pozwolenia na budowę w rękach jednego organu – wojewody z obszaru tego województwa, na którym zlokalizowany jest najdłuższy odcinek inwestycji.

13. W tym kontekście dodatkowo należy mieć na uwadze, że za wyjątkiem inwestycji w zakresie budowy linii i innych urządzeń elektroenergetycznych, wszystkie najistotniejsze sektory inwestycji infrastrukturalnych doczekały się ustaw specjalnych,

usuwających wyżej zasygnalizowane powyżej bariery prawne. Są to w szczególności następujące ustawy:

- ustawa z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych,
- ustawa z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym¹⁰,
- ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu,
- ustawa z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,
- ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,
- ustawa z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących.

Ustawy te zawierają zbliżone rozwiązania konstrukcyjno-prawne pozwalające na sprawne przygotowanie i realizację dużych inwestycji infrastrukturalnych, z poszanowaniem praw osób trzecich.

14. Projekt niniejszej ustawy został opracowany z wykorzystaniem doświadczeń i rozwiązań przyjętych w tych ustawach. Dotychczasowe doświadczenia wynikające z analizy orzecznictwa polskich sądów, w tym w szczególności Trybunału Konstytucyjnego, wskazują na zasadność priorytetowego traktowania tego typu inwestycji, uzasadniającego m.in. ingerencję w prawo własności w stopniu większym niż przy innych inwestycjach oraz zastosowanie uproszczonych procedur.

Równocześnie projektowana ustawa, jako regulacja o charakterze nadzwyczajnym, ma charakter czasowy. Inwestycje wskazane w Załączniku do projektu ustawy umożliwiają

¹⁰ W części regulującej kwestię szczególnych zasad i warunków przygotowania inwestycji dotyczących linii kolejowych o znaczeniu państwowym – por. rozdział 2b tej ustawy wprowadzony ustawą z dnia 19 września 2007 r. (Dz. U. z 2007 r., Nr 191, Poz. 1374).

wypełnienie zobowiązań Polski wobec Unii Europejskiej, polegających w szczególności na efektywnym włączeniu Polski do wspólnego rynku energii elektrycznej.

UZASADNIENIE SZCZEGÓŁOWE

15. **Przepisy ogólne.** Przedmiotem regulacji ustawy jest określenie szczególnych zasad i warunków przygotowania, realizacji i finansowania strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, w tym z wykorzystaniem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz inwestycji towarzyszących (zwanymi w ustawie także „inwestycjami przesyłowymi”), wskazanych w załączniku do ustawy (zgodnie z art. 2), oraz inwestycji towarzyszących, o których mowa w rozdziale 4 projektu. Realizacja wszystkich tych inwestycji jest konieczna m.in. z uwagi na ciężące na Polsce istotne obowiązki w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa przesyłu energii elektrycznej, zintegrowania systemów elektroenergetycznych, współtworzenia zliberalizowanego rynku przesyłu energii, a także wzmocnienia konkurencyjności w dziedzinie elektroenergetyki, co szczegółowo wykazano w części ogólnej uzasadnienia.

W celu pozostawienia inwestorowi wyboru ścieżki prawnej przygotowania przedmiotowych inwestycji projekt ustawy zakłada, że przygotowanie zarówno strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, jak i inwestycji towarzyszących możliwe będzie w oparciu o nowoprojektowane przepisy albo na podstawie przepisów ustaw obecnie obowiązujących.

16. W art. 3 projektu ustawy wskazano, że strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych oraz inwestycje towarzyszące stanowią cele publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. W projekcie ustawy przyjęto także zasadę, że organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach określonych w niniejszej ustawie jest minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa (art. 5 ust. 4). Podstawowe źródła finansowania przedmiotowych inwestycji wskazano w art. 31 projektu.

17. **Przygotowanie inwestycji przesyłowych.**

W rozdziale 2 projektu ustawy określono zasady i tryb wydawania decyzji kluczowych z perspektywy przygotowania strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, tj. decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz pozwoleń na budowę dla tych przedsięwzięć. Określono także modyfikacje, jakie wpłyną na postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.

Zgodnie z projektem ustawy, postępowanie w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej będzie w sposób wyczerpujący uregulowane projektowaną ustawą. W zakresie lokalizacji tej inwestycji nie będą miały zastosowania przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej będzie przesądzała o możliwości lokalizacji inwestycji na określonym terenie. Decyzja ta konstrukcyjnie zbliżona będzie do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, uregulowanej w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Niemniej, pomiędzy tymi decyzjami występować będą istotne różnice wynikające ze specyfiki strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, jak również z dalej idących skutków prawnych tej ostatniej decyzji (m.in. zakaz wydawania innych decyzji dla tego samego obszaru, zmiany w prawach i stosunkach cywilnoprawnych z dniem, w którym decyzja stanie się ostateczna).

18. W projekcie ustawy przyjęto, że wydawanie kluczowych dla przygotowania inwestycji decyzji (decyzja lokalizacyjna, pozwolenie na budowę) skupione będzie w ręku jednego organu – właściwego wojewody, działającego jako organ I instancji. Ponadto, ze względu na potrzebę zapewnienia możliwości realizacji inwestycji etapami, przyjęto, że wnioski o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej może odnosić się do całości lub części przedsięwzięcia.
19. W art. 4 projektu określono szczegółowo, jakie dokumenty i informacje zawiera kompletny wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Katalog tych dokumentów i informacji wynika z szerokich skutków prawnych, jakie decyzja lokalizacyjna wywołuje, w szczególności w zakresie

podziału nieruchomości (art. 4 ust. 1 pkt 7) oraz nabycia tytułu prawnego do nieruchomości (art. 4 ust. 1 pkt 8).

20. Wzorem innych ustaw specjalnych (jak np. ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu czy ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących) przyjęto, że uzyskanie opinii właściwych organów następować będzie przed wszczęciem postępowania w sprawie decyzji lokalizacyjnej, a uzyskanie tych opinii leżeć w gestii inwestora. W celu przyspieszenia procedury uzyskiwania decyzji lokalizacyjnej przewidziano w projekcie krótki (14-dniowy) termin na wydanie opinii. Bezskuteczny upływ tego terminu skutkuje przyjęciem, że brak jest zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej. Opinia nie będzie wiążąca dla organu rozstrzygającego sprawę. Analogicznie jak w innych szczególnych ustawach inwestycyjnych, opinie te zastępować będą uzgodnienia, pozwolenia, zezwolenia, zwolnienia, opinie, zgody bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji inwestycji.
21. W celu maksymalnego przyspieszenia wydawania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przyjęto, że wydanie tej decyzji przez właściwego wojewodę powinno nastąpić w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku, przy czym naruszenie tego terminu obwarowane zostało sankcją pieniężną (art. 6 ust. 1-3 projektu).
22. Przyjęto, że o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej będzie zawiadamiany wnioskodawca. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości, na których będą lokalizowane inwestycje, zawiadomienia o wszczęciu postanowienia będą wysyłane na adres określony w katastrze nieruchomości. Rozwiązanie to ma na celu uniknięcie długotrwałych procedur związanych z ustalaniem adresów stron postępowania. Niezależnie od tych zawiadomień, wszczęcie postępowania będzie przedmiotem obwieszczenia (art. 7 ust. 1 projektu).

23. Ponadto, projekt ustawy przewiduje (art. 7 ust. 2) instytucję tzw. „rezerwacji terenu”, na wzór obecnych przepisów o drogach publicznych, realizowanej przez m.in. odmowę wydawania pozwoleń budowlanych, ale także śladem innych, obowiązujących obecnie ustaw specjalnych. Z uwagi na potencjalną możliwość kolizji przebiegu strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych z innymi inwestycjami w zakresie sieci przesyłowych, rezerwacja terenu nie będzie dotyczyć postępowań wszczętych na wniosek inwestora. Z dniem doręczenia decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa i jednostki samorządu terytorialnego, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie będą mogły być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami.
24. W przypadku zbycia własności nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego gruntów objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nabywca jak i zbywca będą zobowiązani do zgłoszenia do właściwego wojewody nowego właściciela lub użytkownika wieczystego, który przystąpi do toczącego się postępowania jako strona w miejsce zbywcy nieruchomości; zmiana właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej nie ma wpływu na toczące się postępowanie; brak dokonania powyższego zgłoszenia i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie będzie stanowiło podstawy do wznowienia postępowania.
25. Art. 8 ust. 1 projektu określa szczegółowo treść decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Projekt zakłada włączenie postępowania w zakresie podziału nieruchomości do postępowania lokalizacyjnego. W ten sposób decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stanie się zarazem decyzją o zatwierdzeniu załączonego do wniosku lokalizacyjnego projektu podziału nieruchomości (art. 8 ust. 1 pkt 6 projektu). Ponadto, decyzja lokalizacyjna będzie mogła skutkować wywłaszczeniem nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa, przy czym wywłaszczenie będzie mogło następować wyłącznie w odniesieniu do nieruchomości przeznaczonych pod budowę stacji

elektroenergetycznych. Nadto, w decyzji lokalizacyjnej, w celu zapewnienia prawa do wejścia na teren nieruchomości dla prowadzenia na nich budowy strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, a także prac związanych z budową, przebudową, utrzymaniem, eksploatacją, konserwacją, remontami oraz usuwaniem awarii ciągów, przewodów i urządzeń, wojewoda będzie mógł ograniczyć sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości przewodów i urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, na wzór regulacji z art. 124 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (art. 8 ust. 1 pkt 8 i art. 22 ust. 1).

26. Postępowania administracyjne na etapie przygotowania inwestycji infrastrukturalnych w dziedzinie elektroenergetyki na podstawie obecnie obowiązujących przepisów doznają istotnych opóźnień w przypadku, gdy dana inwestycja przebiegać ma przez teren nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. W celu wyeliminowania tej przeszkody w art. 9 projektu przyjęto, że nieuregulowany stan prawny nieruchomości, zdefiniowany w projektowanym art. 9 ust. 2, objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.
27. Art. 10 projektu określa zasady doręczania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Przyjęto w tym zakresie analogiczne rozwiązania jak w przypadku zawiadamiania o wszczęciu postępowania (art. 7 ust. 1 projektu).
28. Wzorem wielu ustaw specjalnych stworzonych dla przygotowania inwestycji infrastrukturalnych, w tym m.in. ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu czy ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, projekt ustawy przewiduje wyłączenie stosowania przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydawana ma

być w oderwaniu od istniejących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (art. 11 projektu). Ze względu na wyłączenie procedur wprowadzania tych inwestycji do istniejących planów lub oczekiwania na uchwalenie nowych, zaproponowana koncepcja lokalizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych zapewnia znaczne przyspieszenie procesu inwestycyjnego. Zaproponowane rozwiązanie zakładające wydawanie decyzji lokalizacyjnych przez wojewodę – niezależnie od istnienia lub treści miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – pozwoli na szybsze przygotowanie realizacji inwestycji. Potrzeba szybkiej realizacji inwestycji wynikająca z konieczności zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa oraz związana m.in. z koniecznością wykorzystania środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, uzasadnia pominięcie etapu planowania przestrzennego w gminie. Projekt ustawy nie pozbawia gmin całkowicie władztwa planistycznego, ponieważ udział jednostek samorządu terytorialnego w procesie lokalizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych będzie zapewniony poprzez wprowadzenie obowiązku uzyskania opinii właściwego miejscowo wójta, burmistrza albo prezydenta miasta na etapie przygotowania wniosku o wydanie decyzji.

29. Projekt ustawy zakłada w art. 12 ust. 2, że decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej będzie wiążąca dla zarządcy drogi wydającego zezwolenie na zajęcie pasa drogowego. Rozwiązanie to ma na celu przyspieszenie realizacji inwestycji w tych wypadkach, w których konieczne jest umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej, wchodzących w skład inwestycji.
30. Z uwagi na przyjętą zasadę zachowania właściwości jednego organu, wyspecjalizowanego w wydawaniu decyzji istotnych w procesie inwestycyjnym, projekt zakłada, że także pozwolenie na budowę dla strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych wydawać będzie właściwy wojewoda. Projekt zakłada nadto (art. 13 ust. 5), że postępowanie w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej powinno korzystać z tych samych instrumentów usprawniających i przyspieszających procedurę, który zastosowane zostały w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

31. Projekt wprowadza również pewne modyfikacje do postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (art. 14). Projekt ustawy zakłada skrócenie terminu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ponadto, do postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych zastosowania znajdą regulacje zawarte w rozdziale 5 projektu ustawy.
32. W celu umożliwienia inwestorowi uzyskania dostępu do cudzych nieruchomości w przypadku konieczności wykonania prac niezbędnych do sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wprowadzono regulacje zawarte w art. 15-17. Proponuje się, aby w przypadku, gdy właściciel (użytkownik wieczysty) nie wyrazi zgody na wejście na teren nieruchomości oraz nie uda się uzgodnić z nim sposobu, zakresu i terminu korzystania z nieruchomości, inwestor będzie miał prawo do zwrócenia się do właściwego wojewody o wydanie decyzji zezwalającej na wejście na teren nieruchomości. Decyzję o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości wydaje się na czas określony - nie dłuższy niż 3 lata. Jednak w przypadku wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w odniesieniu do nieruchomości, w stosunku do których decyzja ta ma wywołać skutki ograniczające sposób korzystania z nieruchomości (wskazane w art. 22 ust. 1 projektu ustawy), w odniesieniu do tych nieruchomości decyzja o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości wygaśnie. Po zakończeniu pomiarów, badań lub innych prac inwestor ma obowiązek przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego. Jeżeli jednak przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości przysługuje od inwestora odszkodowanie. Odszkodowanie powinno odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeżeli wskutek tych zdarzeń zmniejszy się wartość nieruchomości, odszkodowanie powiększa się o kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu. W zakresie ustalenia wysokości i wypłaty odszkodowania stosować należy odpowiednio przepis art. 21, z wyłączeniem ust. 6-9.
33. W art. 18 projektu przewidziano wyłączenie zastosowania ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji

strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych. Potrzeba takiej regulacji wynika z faktu, że przedmiotowe inwestycje w istotnym zakresie przebiegają przez tereny rolnicze i leśne objęte regulacjami wspomnianej ustawy. Zastosowanie przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych do strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych znacząco odsunęłoby w czasie ukończenie tych inwestycji, czemu ma zapobiec proponowana ustawa. Ponadto, w projekcie założono, że do przygotowania realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych nie będą miały zastosowania przepisy o ochronie krajobrazu, w tym przepisy ograniczające lub uniemożliwiające lokalizację lub budowę strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych ze względu na ochronę krajobrazu.

34. Ponadto, w art. 18 ust. 3–5 zaproponowano rozwiązania mające na celu przyspieszenie i usprawnienie inwestycji pod kątem usuwania drzew i krzewów z terenu nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.
35. **Nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości dla strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.** W projekcie ustawy założono daleko idące ułatwienia w nabywaniu nieruchomości pod strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych. W tym zakresie rozwiązania prawne zaczerpnięte zostały z regulacji ustaw szczególnych, w tym m.in. z ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Potrzeba zastosowania takich wyjątkowych regulacji wynika z liniowego charakteru inwestycji w zakresie sieci przesyłowych powodującego m.in. konieczność ingerencji inwestycji jednocześnie w obszar dużej liczby nieruchomości, będących przedmiotem prawa własności lub użytkowania wieczystego wielu podmiotów.
36. W art. 19 ust. 3 projektu przyjęto rozwiązanie, które powinno znacznie przyspieszyć procedury administracyjne związane z przejęciem terenu pod inwestycje. Ostateczna decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej będzie wywierać skutek decyzji wywłaszczeniowej. Zważywszy jednocześnie na różny zakres przedmiotowy omawianych inwestycji, decyzja odnośnie skutku w postaci wywłaszczenia nieruchomości zależeć będzie od wniosku inwestora. Przedmiotem wywłaszczenia będą wyłącznie te nieruchomości, na których planowana jest budowa

stacji elektroenergetycznej, a które zostały wskazane przez wnioskodawcę we wniosku o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

37. Ponadto, zgodnie z projektowanym art. 19 ust. 5, jeżeli wyłączone nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego tych nieruchomości są obciążone ograniczonymi prawami rzeczowymi, z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, prawa te wygasają za odszkodowaniem.
38. W art. 21 projektu zawarte są przepisy szczegółowo regulujące sprawy odszkodowań. Przede wszystkim wskazano sposób ustalania odszkodowania z tytułu utraty praw do nieruchomości, tj. zobowiązano organ do ustalania wartości nieruchomości według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przez organ I instancji oraz według jej wartości w dniu ustalenia wysokości odszkodowania. Rozwiązanie to uwzględnia orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz sądów administracyjnych i jest zgodne z normą konstytucyjną zawartą w art. 21 ust. 2 Konstytucji RP. Przyjęte w przepisie art. 21 projektu rozwiązania są wzorowane na tych, które zostały zastosowane m.in. ustawie w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu w specustawie drogowej i ustawie o transporcie kolejowym, z pewnymi modyfikacjami.
39. W art. 21 ust. 1 projektu ustawy przyjęto, że za wyłączone nieruchomości, użytkowanie wieczyste oraz ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości, przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między inwestorem a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości. Pierwszym proponowanym krokiem jest zatem forma uzgodnienia w drodze rokowań pomiędzy zainteresowanymi stronami (a podstawą rokowań jest wartość nieruchomości określona w operacie szacunkowym sporządzonym na zlecenie inwestora). Uzgodnienia dokonuje się w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Dopiero w przypadku, gdy dokonanie uzgodnienia stanie się niemożliwe wysokość odszkodowania ustali w drodze decyzji wojewoda. Będzie to miało miejsce w przypadku, gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, a w terminie 2 miesięcy od dnia rozpoczęcia rokowań nie doszło do uzgodnienia. Postępowanie w

sprawie ustalenia wysokości odszkodowania wojewoda wszczyna niezwłocznie po upływie ww. dwumiesięcznego terminu, nie później jednak niż w terminie 1 roku od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna. W projektowanym art. 21 ust. 5 przyjęto, że wysokość odszkodowania ustala się na podstawie operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego, według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przez organ pierwszej instancji oraz według jej wartości w dniu uzgodnienia albo w dniu wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania (przy czym wykorzystany może być operat sporządzony na zlecenie inwestora, o ile pozostaje aktualny). Odszkodowanie podlega waloryzacji na dzień wypłaty, według zasad obowiązujących w przypadku zwrotu wywłaszczonych nieruchomości.

40. Art. 21 ust. 6 projektu ustawy zawiera propozycję uregulowania kwestii związanych z ustalaniem odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych. Proponowane regulacje wzorowane były na obowiązujących obecnie przepisach ustaw szczególnych, w tym m.in. ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Co do zasady proponuje się, aby jeżeli na nieruchomościach przeznaczonych pod budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ustanowione zostały ograniczone prawa rzeczowe, wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu będzie zmniejszana o kwotę równą wartości tych praw. Ponadto w projekcie ustawy zaproponowano, aby kwota wypłacana była na rzecz osób, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe jako odszkodowanie z tytułu wygaśnięcia tych praw. Dodatkowo wskazano, że wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu wraz z odszkodowaniem z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych, w tym hipoteki, ustanowionych na tej nieruchomości lub na prawie użytkowania wieczystego nie będzie mogła przekroczyć wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego. Art. 21 ust. 8 i 9 projektu regulują zasady ustalania odszkodowania za wygaśnięcie hipoteki, w ten sposób, iż jest ono ustalane w wysokości świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, wraz z odsetkami zabezpieczonymi tą hipoteką, jednakże nieprzekraczającej wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego. Odszkodowanie to będzie

zaliczane na spłatę świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką wraz z odsetkami. Art. 21 ust. 10 i 11 zawiera regulacje, które zmierzają do ustalenia wysokości odszkodowania za przejęte nieruchomości na poziomie wyższym niż ustalona przez rzeczoznawcę majątkowego w operacji szacunkowym wartości nieruchomości. Regulacja taka jest podyktowana potrzebą zachowania przesłanki „słusznego odszkodowania” określonej w art. 21 ust. 2 Konstytucji RP, co z kolei związane jest m.in. z dotychczasowym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego, w którym podnoszono, że słuszne odszkodowanie powinno mieć charakter ekwiwalentny do wartości wywłaszczonego dobra. Rozwiązania analogiczne do proponowanych w art. 21 ust. 10 i 11 przewidziano m.in. w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu i w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych.

41. W art. 22 projektu zaproponowano alternatywną, w stosunku do pełnego wywłaszczenia, drogę nabycia tytułu prawnego do nieruchomości pod strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych. Także w tym wypadku skutki wynikające z art. 22 będą odnosiły się wyłącznie do tych nieruchomości, które zostały wskazane przez wnioskodawcę we wniosku o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, przy czym przewiduje się, że będą to nieruchomości przeznaczone pod przesyłowe linie elektroenergetyczne. Jako proponowane rozwiązanie wskazano wydanie przez właściwy organ administracji decyzji ograniczającej prawa właściciela albo użytkownika wieczystego i dającej możliwość inwestorowi prowadzenia na tym gruncie inwestycji. W tym zakresie wykorzystano istniejące już rozwiązania zawarte w przepisach ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami tj. w jej art. 124, z uwzględnieniem pewnych zmian. Najważniejsza z nich to przyznanie kompetencji do ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości wojewodzie. Rozstrzygnięcie w tym zakresie wydawane byłoby w ramach decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Jednocześnie wyłączono stosowanie art. 124 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami, a co za tym idzie czasochłonną procedurę rokowań z właścicielem nieruchomości. Ponadto, rozszerzono zakres czynności, do wykonania których konieczne jest uzyskanie dostępu do nieruchomości, m.in. o budowę, przebudowę i konserwację ciągów, przewodów i urządzeń.

42. Art. 23 projektu ustawy ma na celu uregulowanie kwestii zwrotu przez inwestora na rzecz Skarbu Państwa kwot wypłaconych tytułem odszkodowań za wyłączone nieruchomości. Proponuje się, aby w terminie miesiąca od dnia wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wojewoda zawarł w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa z inwestorem porozumienie, na mocy którego inwestor zobowiązałby się do zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kwoty wypłaconych przez Skarb Państwa ww. odszkodowań. Proponuje się, aby w porozumieniu określono szczegółowe zasady zwrotu wypłaconych odszkodowań oraz cen za nabyte nieruchomości. W art. 23 ust. 2 projektu założono, że inwestor będzie mógł nabyć nieruchomości, wcześniej będące przedmiotem wyłączenia na rzecz Skarbu Państwa. Nastąpi to na wniosek inwestora w drodze decyzji wojewody, który orzeknie o nabyciu własności nieruchomości przez inwestora, za cenę odpowiadającą ich wartości rynkowej w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, przy czym kwoty uiszczone przez inwestora na podstawie ww. porozumienia będą podlegać zaliczeniu na poczet ceny nabycia nieruchomości. Inwestor nabędzie prawo własności ww. nieruchomości z dniem, w którym decyzja o ich nabyciu stanie się ostateczna (art. 23 ust. 5).
43. **Inwestycje towarzyszące strategicznym inwestycjom w zakresie sieci przesyłowych.** Art. 25 projektowanej ustawy nadaje kompetencje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, aby w drodze rozporządzenia określił wykaz tzw. inwestycje towarzyszące strategicznym inwestycjom w zakresie sieci przesyłowych. Wskazując inwestycje towarzyszące minister właściwy do spraw gospodarki powinien uwzględnić konieczność rozwoju sieci przesyłowej oraz zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej. Z uwagi na ich istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej, do inwestycji towarzyszących zastosowanie znajdą wszystkie regulacje proponowanej ustawy.
44. **Postępowania administracyjne dla realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.** W rozdziale 5 projektu ustawy zawarto katalog przepisów zawierających znaczące ułatwienia i uproszczenia obowiązujących procedur, w szczególności z zakresu postępowania administracyjnego. Zasadniczo, regulacje te bazują na istniejących przepisach ustaw szczególnych, w tym m.in. ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki

jądrowej oraz inwestycji towarzyszących i ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych.

45. W art. 27 ust. 1 zaproponowano, aby decyzje o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, decyzja o pozwoleniu na budowę dla takiej inwestycji, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, a także decyzję o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości, określone w projekcie ustawy podlegały natychmiastowej wykonalności z mocy prawa. Z uwagi na potrzebę znaczącego przyspieszenia postępowań poprzedzających realizację inwestycji, za celowe uznano, aby natychmiastowa wykonalność objęła wszystkie te decyzje. Skutkiem natychmiastowej wykonalności decyzji będzie to, że decyzja z chwilą jej doręczenia lub ogłoszenia o jej wydaniu staje się od razu wykonalna. Z tą chwilą stanowić też będzie tytuł egzekucyjny, a wniesienie odwołania od takiej decyzji w terminie przez jakikolwiek podmiot nie wstrzyma wykonywania decyzji przez inwestora, co inwestorowi umożliwi przystąpienie do kolejnego etapu realizacji przedsięwzięcia.
46. Wprowadzono kwalifikowane wymagania dotyczące odwołań od decyzji, obejmujące konieczność przedstawienia zarzutów przeciw decyzji, określania istoty i zakresu żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywania dowodów uzasadniających to żądanie (art. 27 ust. 3 projektu). Ponadto w art. 27 ust. 4 zaproponowano, że w przypadku wniesienia odwołania od decyzji, organ administracji rozpatrzy takie odwołanie w terminie 14 dni. Podobnie też skrócono termin rozpoznania skarg przez sąd administracyjny (art. 28 ust. 1 pkt 2 projektu) oraz termin rozpoznania skargi kasacyjnej (art. 28 ust. 2 projektu ustawy).
47. Art. 28 projektu ustawy ma na celu wzmocnienie stabilności decyzji uzyskanych w toku postępowań w sprawie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych. Niejednokrotnie zdarza się, że na skutek złożonych środków zaskarżenia, w tym środków nadzwyczajnych (takich jak np. wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji lub o wznowienie postępowania zakończonego decyzją ostateczną) po rozpoczęciu inwestycji, a nawet i po ich zakończeniu, decyzje te zostają wyeliminowane z obrotu prawnego na skutek decyzji organów lub orzeczeń sądów. Prowadzi to do istotnych

komplikacji po stronie inwestora, który niejednokrotnie nie może przystąpić do kolejnej fazy przygotowania inwestycji (np. złożenia wniosku o pozwolenie na budowę w przypadku uchylecia decyzji lokalizacyjnej) albo też konieczne staje się wszczęcie tzw. postępowania legalizacyjnego (art. 50 i 51 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane) w przypadku ostatecznego wyeliminowania z obrotu prawnego pozwolenia na budowę. Proponowane rozwiązania mają zastosowanie zarówno do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, do decyzji o pozwoleniu na budowę dla tych inwestycji oraz do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

48. **Zmiany w przepisach obowiązujących.** Art. 31 ma na celu wprowadzenie możliwości bezprzetargowego zbycia nieruchomości na rzecz inwestora realizującego strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej lub inwestycję towarzyszącą.
49. W art. 32 zaproponowano zmianę w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu poprzez wskazanie, że uzgodnienie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego powinno być dokonywane także z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż 40 metrów od osi istniejącej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku którym górne napięcie tej linii elektroenergetycznej jest równe co najmniej 220 kV.
50. W art. 33 dokonano niezbędnych zmian w przepisach ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zmiany te są wynikiem m.in. wprowadzenia do systemu prawnego nowego rodzaju decyzji – decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Zgodnie z założeniem, złożenie wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej poprzedzone będzie koniecznością uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.
51. Zgodnie z projektowanym art. 34, do postępowań w sprawach dotyczących strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, wszczętych i niezakończonych

do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, lub, na wniosek inwestora, przepisy niniejszej ustawy. Przepis ten ma na celu zapewnienie inwestorowi realizującemu przedmiotowe inwestycje swobody w zakresie wyboru ścieżki prawnej, na której zamierza on przygotowywać inwestycje.

52. Stosownie do przepisu art. 35 ust. 1 decyzje wydane w związku ze strategicznymi inwestycjami w zakresie sieci przesyłowych przed wejściem w życie niniejszej ustawy zachowują moc. Regulacja zmierza do potwierdzenia możliwości realizacji inwestycji, dla której uzyskano określone decyzje przed dniem wejście projektowanej ustawy, także na podstawie niniejszej ustawy.
53. Art. 35 ust. 2 projektowanej ustawy dotyczy przypadku, gdy lokalizacja strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych jest przewidziana jest w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy. Projektowany przepis daje możliwość inwestorowi uzyskania – w trybie projektowanej ustawy – decyzji o pozwoleniu na budowę lub decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, a w przypadku tej ostatniej decyzji także jedynie w zakresie skutków co do wyłączenia nieruchomości (art.19 projektu ustawy) lub uzyskania decyzji ograniczającej sposób korzystania z nieruchomości (art. 23 projektu ustawy).

Informacja dotycząca oceny skutków projektu ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych

I. Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje przedmiotowa regulacja.

Przedmiotowa regulacja będzie oddziaływała na:

- 1) przedsiębiorstwo realizujące strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych
- 2) organy administracji
- 3) właściciele nieruchomości, na których będą realizowane strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych

Ad. 1. Podmiotem realizującym strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych będzie przedsiębiorstwo prowadzące działalność z zakresu przesyłania energii elektrycznej - operator systemu przesyłowego – spółka Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.

Szacunkowe nakłady inwestycyjne dla strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych ujętych w wykazie do projektu ustawy wynoszą ok. 8,4 mld zł.

Ad. 2. Ustawa będzie oddziaływać na organy administracji państwowej, zwłaszcza wojewodów, którzy na podstawie ustawy będą podmiotem właściwym w zakresie wydawania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, jak również decyzji o wysokości wypłacanego odszkodowania.

Ponadto ustawa będzie wpływała również na zadania administracji wykonywane na szczeblu rządowym, w szczególności na ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, który będzie rozpatrywał odwołania od decyzji wydawanych przez wojewodów na podstawie niniejszej ustawy oraz zadania administracji na szczeblu gmin i powiatów, z których część nie będzie musiała być realizowana w związku z przejściem przez wojewodów kompetencji do wydawania decyzji dotyczących strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.

Ad. 3. Ustawa będzie oddziaływała również na właścicieli nieruchomości, użytkowników wieczystych nieruchomości lub osób, którym przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości, na obszarze których zostaną lub są już zlokalizowane elektroenergetyczne urządzenia przesyłowe. Osobom tym przysługiwać będzie odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między inwestorem a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Regulacja nie będzie miała znaczącego wpływu na sektor finansów publicznych, w tym również na budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

W zakresie ilości wydawanych decyzji administracyjnych ustawa powinna doprowadzić do ich zmniejszenia z uwagi na optymalizację procesu ich wydawania poprzez zakresowe wyłączenie niektórych regulacji Kodeksu postępowania administracyjnego. W niektórych województwach nastąpi czasowy wzrost obciążenia pracami związanymi z wydawanymi decyzjami dotyczącymi strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych w zakresie postępowań związanych z: lokalizacją inwestycji, pozwoleniami na budowę oraz ustalaniem wysokości odszkodowań. Jednocześnie prace związane z wydawaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, pozwolenia na budowę, ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości w trybie artykułu 124 ustawy o gospodarce nieruchomościami nie będą realizowane na szczeblu gmin i powiatów.

Przewiduje się, iż skutkiem rozbudowy infrastruktury przesyłowej będzie wzrost dochodów budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego. Wśród wyżej wymienionych przychodów należy wymienić przychody z podatku PIT, CIT, VAT, podatków akcyzowych łańcucha wartości sektorów produkcyjnych i kooperujących oraz przychody z tytułu podatków i opłat lokalnych.

Dzięki nakładom poczynionym na rozbudowę ok. 2 000 km sieci elektroenergetycznej na przestrzeni najbliższych 8 lat budżet państwa, uzyska wpływy w następującej wysokości:

- z podatku VAT - ok. 1 300 mln zł,
- z podatek PIT - ok. 200 mln zł,
- z podatku CIT - ok. 120 mln zł.

Ponadto szacuje się, że jednostki samorządu terytorialnego z samych podatków od ww. wybudowanych i zlokalizowanych na ich terenach sieci elektroenergetycznych – mogą uzyskać ok. 120 mln zł.

Ponadto, zgodnie z projektem przewiduje się kary za niewydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku. Karę nakłada minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa na wojewodę, w drodze postanowienia, w wysokości 1.000 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowić będą dochód budżetu państwa, jednakże nie przewiduje się znaczących wpływów z tego tytułu z uwagi na założenie terminowego wydawania

przedmiotowych decyzji.

Strategiczne inwestycje infrastrukturalne określone w projektowanej ustawie zostaną odpowiednio finansowane:

- ze środków własnych Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A.,
- środków Unii Europejskiej (dofinansowanie) w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko,
- środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (podpisane umowy o dofinansowanie)

Powyższe źródła finansowania inwestycji są zasadniczymi źródłami finansowania. Większość inwestycji zostanie sfinansowana ze środków pozabudżetowych z wykorzystaniem środków własnych oraz uzyskanych środków unijnych. Nie przewiduje się natomiast finansowania inwestycji infrastrukturalnych z budżetu państwa w związku z czym, w tym zakresie regulacja nie wpłynie na sektor finansów publicznych. Jednakże nie należy wykluczyć możliwości prawnej ubiegania się o dofinansowania realizacji strategicznych inwestycji z punktu widzenia bezpieczeństwa energetycznego, ze środków budżetu państwa, w postaci np. dotacji celowych. W konsekwencji skutek dla budżetu państwa wówczas byłby równy wysokości przyznanej dotacji, co na etapie projektu nie jest możliwe do oszacowania. Pozostawienie takiej możliwości ma na celu dywersyfikację prawną ewentualnego pozyskiwania źródeł finansowania.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Głównym celem przedmiotowej ustawy jest pokrycie w sposób ciągły i wystarczający planowanego zapotrzebowania na energię elektryczną. Ciągłe i wystarczające dostawy energii elektrycznej są warunkiem koniecznym i niezbędnym do niezakłóconego funkcjonowania i rozwoju społeczeństw. Brak bieżących dostaw energii elektrycznej uniemożliwia wypracowywanie dochodu narodowego oraz dezorganizuje funkcjonowanie państw, społeczności, gospodarki, handlu, łączności, komunikacji itd. Przykłady skutków braku bieżących dostaw energii elektrycznej (dezorganizacja dużych obszarów państw i miast) uwiaryściły się i były szeroko komentowane w UE i w Polsce. Brak możliwości zapewnienia dostaw energii elektrycznej w przyszłości rzutuje na perspektywę rozwoju państw, społeczeństw i gospodarki. Informacje o braku możliwości zapewnienia dostaw energii elektrycznej rzutują również na decyzje inwestorów o lokalizacji planowanych przez nich przedsięwzięć.

Podjęcie decyzji o uruchomieniu inwestycji infrastrukturalnych w okresie trwania znacznego spowolnienia gospodarczego jest postrzegane przez wielu ekspertów, jako środek walki z tym spowolnieniem. Rozbudowa elektroenergetycznej infrastruktury przesyłowej wynika z konieczności pokrycia planowanego zapotrzebowania odbiorców na energię elektryczną, a także konieczności wyprowadzenia mocy z nowych źródeł wytwórczych. Chwilowe osłabienie gospodarki oraz chociażby oszacowany wpływ wybudowania ok. 2 000 km linii elektroenergetycznej na gospodarkę kraju świadczą, że teraz jest najlepszy moment do intensywnej rozbudowy tego typu urządzeń, który wpisuje się w działania gospodarcze mające na celu walkę ze spowolnieniem gospodarczym. Wobec powyższego należy podkreślić, iż inwestycje w rozbudowę infrastruktury przesyłowej mogą złagodzić skutki spowolnienia gospodarczego i w znaczący sposób wpłyną na poprawę sytuacji gospodarczej w Polsce.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Przedmiotowa regulacja będzie wpływać na wzrost zatrudnienia na rynku pracy m.in. poprzez rozwój istniejących oraz powstawanie nowych podmiotów gospodarczych, w tym nowych miejsc pracy, oraz stabilizację zatrudnienia w sektorach związanych z elektroenergetyką.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Urządzenia przesyłowe umożliwiają rozwój gospodarki, a ten — tworzenie nowych miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia. Rozwinięta infrastruktura przesyłowa umożliwia pozyskiwanie inwestorów i pobudza przedsiębiorczość. Zatem projektowana ustawa pozytywnie wpłynie na konkurencyjność gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Rozwiązania projektowanej ustawy dadzą regionom instrumenty do lepszego wykorzystania atutów regionów oraz środków finansowych, w tym: unijnych. Regiony zwiększą swoją konkurencyjność w zakresie pozyskiwania środków finansowych i inwestorów oraz uzyskają dodatkowy wpływ na kształtowanie rynku pracy. Rozwiązania te pozwolą również na lepsze wykorzystywanie środków z Unii Europejskiej przewidzianych w Programie Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko dzięki ograniczeniu barier formalno-prawnych, które mogą doprowadzić do nieterminowej realizacji inwestycji i utraty dofinansowania.

7. Skutki prawne związane z wejściem w życie regulacji.

Obecnie zgodnie z decyzją Rady Europejskiej w sprawie budżetu unijnego na lata 2014-2020, z budżetu polityki spójności na lata 2014-2020 zostało przyznane Polsce dofinansowanie w wysokości 82,5 mld euro. Jednocześnie prawodawstwo Unii Europejskiej

(UE) nałożyło na Polskę liczne obowiązki m.in. w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa przesyłu energii elektrycznej oraz zintegrowania systemów elektroenergetycznych. Ponadto, Polska jest zobowiązana do współtworzenia zliberalizowanego rynku przesyłu energii, a także wzmocnienia konkurencyjności w dziedzinie elektroenergetyki. Jednym z najistotniejszych celów tworzenia wspólnotowego rynku energii elektrycznej jest zapewnienie ciągłych i bezpiecznych dostaw energii elektrycznej w ramach całej UE. W związku z powyższym, do roku 2025 przewiduje się zrealizowanie szeregu projektów w zakresie inwestycji w elektroenergetyczną infrastrukturę przesyłową – kluczową dla wykonania omówionych powyżej zobowiązań Polski wobec UE.

Przyznanie przez UE dofinansowania do realizacji projektów w zakresie elektroenergetycznych sieci przesyłowych, związane jest z koniecznością wypełnienia przez państwa członkowskie wytycznych zawartych w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej. Celem ww. rozporządzenia jest m.in. odpowiednie wsparcie strategicznych inwestycji w zakresie elektroenergetyki, w tym inwestycji energetycznych określanych mianem projektów wspólnego zainteresowania (ang. „project of common interest” (PCI)) i umożliwienie zastosowania przyspieszonej ścieżki pozyskiwania decyzji i zezwoleń niezbędnych do realizacji tych przedsięwzięć.

Obecnie obowiązujące przepisy prawa polskiego nie sprzyjają prowadzeniu inwestycji infrastrukturalnych w zakresie rozwoju sieci przesyłowej. Przygotowanie realizacji dużych inwestycji liniowych jest czasochłonne, a w wielu przypadkach okazuje się niemożliwe do zrealizowania.

Z myślą o realizacji inwestycji strategicznych w elektroenergetyczne sieci przesyłowe, które zagwarantują Polsce wywiązanie się z leżących na niej obowiązkach wobec UE oraz wykorzystania środków przysługujących na ich realizację z budżetu PCI niezbędne jest pilne ustanowienie aktu prawnego o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, w tym z wykorzystaniem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej. Dzięki temu strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych będą mogły korzystać zgodnie z wytycznymi Unii Europejskiej z priorytetowej, przyspieszonej ścieżki pozyskiwania decyzji i zezwoleń niezbędnych do realizacji.

Wejście przedmiotowej regulacji w znacznym stopniu przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa energetycznego Państwa i ożywienia gospodarczego w Polsce, umożliwi wywiązanie się Polski z obowiązków wobec Unii Europejskiej związanych z dostosowaniem prawa oraz umożliwi wykorzystanie przyznanego dofinansowania z funduszy Unii Europejskiej.

1.Zgodność zaproponowanych rozwiązań prawnych z prawem unijnym

Celem wprowadzenia zaproponowanych rozwiązań jest zapewnienie stabilnych ram prawnych obejmujących całokształt procesu inwestycyjnego w zakresie przedsięwzięć związanych ze strategicznymi inwestycjami w zakresie sieci przesyłowych, w tym z wykorzystaniem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, tak aby możliwe było prowadzenie efektywnej działalności w tym zakresie. Objęcie całokształtu procesu inwestycyjnego w zakresie niniejszych inwestycji przepisami proponowanej Ustawy pozwoli na redukcję lub ograniczenie istotnych ryzyk inwestycyjnych, a tym samym zwiększy możliwość przygotowania takich inwestycji oraz ich przeprowadzenia w sposób sprawny i efektywny. Jednocześnie ustawa zmierza do zachowania równowagi regulacyjnej pomiędzy interesami inwestorów, a interesami innych interesariuszy.

Wymierną korzyścią proponowanych rozwiązań jest fakt, iż nie wprowadzają nowych, specyficznych uregulowań, lecz bazują na szeregu rozwiązań obowiązujących i już sprawdzonych w polskim systemie prawnym. Wskazują na to doświadczenia z innych gałęzi gospodarki, w których zamieszczenie w osobnym akcie prawnym regulacji poświęconych wyłącznie przygotowaniu oraz realizacji inwestycji wpłynęło pozytywnie na przyspieszenie procesów inwestycyjnych (np. sektor gazowy).

Przyznanie przez UE dofinansowania do realizacji projektów w zakresie elektroenergetycznych sieci przesyłowych, związane jest z koniecznością wypełnienia przez państwa członkowskie wytycznych zawartych w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej. Celem ww. rozporządzenia jest m.in. odpowiednie wsparcie strategicznych inwestycji w zakresie elektroenergetyki, w tym inwestycji energetycznych określanych mianem projektów wspólnego zainteresowania PCI i umożliwienie zastosowania przyspieszonej ścieżki pozyskiwania decyzji i zezwoleń niezbędnych do

realizacji tych przedsięwzięć.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem nr 347/2013 obowiązkiem Państw Członkowskich jest m.in.:

- a) przyznanie inwestycjom kwalifikowanym jako PCI priorytetowego charakteru, włącznie z przyznaniem tym inwestycjom statusu inwestycji spełniających przesłankę nadrzędnego interesu publicznego, umożliwiając w ten sposób realizację tych inwestycji pod pewnymi warunkami również wówczas, gdy inwestycje te znacząco negatywnie oddziaływać będą na obszary Natura 2000 lub obszary z listy proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty,
- b) wyznaczenie dla PCI właściwego organu koordynującego i przyspieszającego postępowania zmierzające do uzyskania wszelkich decyzji, zgód i pozwoleń niezbędnych do rozpoczęcia budowy w ramach realizacji PCI,
- c) zapewnienie, że łączna długość postępowań związanych z uzyskaniem decyzji, zgód i pozwoleń niezbędnych do realizacji PCI nie będzie przekraczała, włączając w to konsultacje społeczne, łącznie 3 lat i 6 miesięcy.

Obecnie obowiązujące przepisy prawa polskiego nie sprzyjają prowadzeniu inwestycji infrastrukturalnych w zakresie rozwoju sieci przesyłowej. Przygotowanie realizacji dużych inwestycji liniowych jest bardzo czasochłonne, a w wielu przypadkach okazuje się niemożliwe do zrealizowania. W praktyce, brak przychylności władz jednej gminy na trasie budowy nowej linii elektroenergetycznej, może spowodować znaczące wydłużenie, a nawet blokadę realizacji całej inwestycji i prowadzić do utraty środków unijnych.

Zaproponowany projekt rozwiązań prawnych umożliwia Polsce wywiązanie się z obowiązków wobec UE w szczególności w zakresie zapewnienia, że łączna długość postępowań związanych z uzyskaniem decyzji, zgód i pozwoleń niezbędnych do realizacji PCI nie będzie przekraczała, włączając w to konsultacje społeczne, łącznie 3 lat i 6 miesięcy.

Zaproponowany projekt rozwiązań prawnych realizuje następujące cele zgodnie z wymaganiami UE:

- a) skupia kompetencje do wydania decyzji lokalizacyjnej, a także pozwolenia na budowę w rękach jednego organu – wojewody z obszaru tego województwa, na którym

zlokalizowany jest najdłuższy odcinek inwestycji,

b) ogranicza ilość pozwoleń niezbędnych do rozpoczęcia inwestycji (wprowadzenie kompleksowej decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, łączącej w sobie aspekty decyzji lokalizacyjnej, podziałowej, dającej prawo do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane i ograniczającej prawo do dysponowania nieruchomościami),

c) istotnie skraca czas trwania procedur niezbędnych do uzyskania wymaganych decyzji,

d) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności wydawanym decyzjom,

e) określa skuteczny sposób doręczeń i zawiadomień o wszczęciu postępowań i wydanych decyzjach,

f) ustala jasny i sprawiedliwy sposób nabywania tytułów prawnych do nieruchomości, na których zlokalizowana będzie inwestycja,

g) eliminuje przeszkody do wszczęcia postępowania o wydanie decyzji w sytuacji, gdy na trasie inwestycji są nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym.

Wykaz strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych

1. Budowa linii 400 kV Ełk Bis - Granica RP.
2. Budowa linii 400 kV Ełk Bis – Łomża.
3. Budowa linii 400 kV Ostrołęka – Łomża – Narew.
4. Budowa linii 400 kV Miłosna – Siedlce Ujrzanów.
5. Budowa linii 400 kV Ostrołęka – Stanisławów.
6. Budowa linii 400 kV Ostrołęka – Olsztyn Mątki.
7. Budowa linii 400 kV Kozienice – Siedlce Ujrzanów.
8. Budowa linii 400 kV Kozienice – Ołtarzew.
9. Budowa linii 400 kV Krajnik – Baczyna.
10. Budowa linii 400 kV Baczyna – Plewiska.
11. Budowa linii 400 kV Plewiska – Eisenhüttenstadt (DE).
12. Budowa linii 400 kV Mikułowa – Świebodzice.
13. Budowa linii 400 kV Mikułowa – Czarna – Pasikurovice.
14. Budowa linii 400 kV Podborze – nacięcie linii Wielopole – Nosovice wraz z budową stacji 400/220 kV Podborze.
15. Budowa wielonapięciowej linii 400 i 220 kV Buczyna – Podborze.
16. Budowa linii 400 kV Czarna – Polkowice.
17. Budowa linii 400 kV Dobrzeń – nacięcie linii Pasikurovice – Wrocław.
18. Budowa linii 400 kV Dunowo – Żydowo Kierzkowo – Piła Krzewina – Plewiska.
19. Budowa linii 400 kV Pątnów – Jasiniec – Grudziądz.
20. Budowa linii 400 kV Grudziądz – Pelplin – Gdańsk Przyjaźń.
21. Budowa linii 400 kV Piła Krzewina – Bydgoszcz.
22. Budowa linii 400 kV Żydowo Kierzkowo – Słupsk.
23. Budowa linii 400 kV Gdańsk Przyjaźń – Żydowo Kierzkowo.
24. Modernizacja linii 220 kV Blachownia - Łagisza.

Warszawa, 2 kwietnia 2015 r.

BAS-WAPEiM-663/15

Pan Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych
inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (przedstawiciel wnioskodawców:
poseł Józef Racki)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy określa zasady i warunki przygotowania oraz realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, a także źródła ich finansowania.

Poszczególne rozdziały projektowanej ustawy mają regulować: przepisy ogólne (art. 1-3), przygotowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej (art. 4-18), nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej (art. 19-24), inwestycje towarzyszące strategicznym inwestycjom w zakresie sieci przesyłowych (art. 25-26), postępowania administracyjne dla realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (art. 27-29) oraz finansowanie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (art. 30).

Ponadto projektodawcy proponują dokonanie zmian w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, ze zm.), ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, ze zm.), a także ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, ze zm.), dalej jako „ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku”.

Projektowana ustawa miałaby wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ocena zgodności opiniowanego projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej wymaga uwzględnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylającego decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009 (Dz. Urz. UE L 115 z 24.04.2013, s. 39, ze zm.), dalej jako „rozporządzenie nr 347/2013”.

Ponadto trzeba wziąć pod uwagę postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.1.2012, s. 1), dalej jako „dyrektywa 2011/92/UE”.

Należy dodać, że z formalnego punktu widzenia przyjęcie dyrektywy 2011/92/UE było spowodowane potrzebą ujednoczenia tekstu poprzedniej dyrektywy w tej dziedzinie, tzn. dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne 85/337/EWG (Dz. Urz. WE L 175 z 5.7.1985 r., str. 40, Dz. Urz. UE polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 1, str. 248), zwanej dalej „dyrektywą 85/337/EWG”.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. W celu ustalenia relacji między przedłożonym projektem ustawy a rozporządzeniem nr 347/2013 trzeba przede wszystkim zbadać to, w jakim stopniu projekt ustawy dotyczy „projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania” w rozumieniu tego rozporządzenia.

W projektowanych przepisach wprawdzie nie pojawia się przywołane pojęcie, jednak w uzasadnieniu do projektu ustawy podkreślono, iż „realizuje on potrzebę zapewnienia przez Rzeczpospolitą Polską, że istotne inwestycje w zakresie elektroenergetyki, w tym w szczególności inwestycje PCI [projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania], będą korzystać z priorytetowej, przyspieszonej ścieżki pozyskiwania decyzji i zezwoleń niezbędnych do realizacji tych przedsięwzięć”¹. Także z innych fragmentów uzasadnienia wynika, że projektodawcy traktują projekt ustawy jako środek wykonania obowiązków nałożonych na Polskę na mocy rozporządzenia nr 347/2013².

Zgodnie z art. 2 pkt 4 rozporządzenia nr 347/2013, „projekt będący przedmiotem wspólnego zainteresowania” oznacza projekt niezbędny do realizacji priorytetowych korytarzy i obszarów infrastruktury energetycznej określonych w załączniku I do rozporządzenia i znajdujący się na unijnej liście projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

¹ Zob. s. 10 uzasadnienia do projektu ustawy.

² Zob. s. 3 uzasadnienia do projektu ustawy.

Na podstawie art. 3 ust. 4 rozporządzenia nr 347/2013 przyjęto rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1391/2013 z dnia 14 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej w odniesieniu do unijnej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (Dz. Urz. UE L 349 z 21.12.2013, s. 28). Na jego mocy do rozporządzenia nr 347/2013 został dodany załącznik VII – „Unijna lista projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (»lista unijna«), o której mowa w art. 3 ust. 4”.

Na wskazanej liście w zakresie linii przesyłu energii elektrycznej znalazły się projekty dotyczące Polski. W części 3 „Priorytetowy korytarz »Elektroenergetyczne połączenia międzysystemowe Północ-Południe w Europie Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej»” są to: pod pozycją 3.14. – Klaster Niemcy-Polska między Eisenhüttenstadt a Plewiskami [obecnie znany pod nazwą projekt GerPol Power Bridge], obejmujący następujące PWZ [projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania]: 3.14.1. Połączenie międzysystemowe między Eisenhüttenstadt (DE) a Plewiskami (PL), 3.14.2. Linia wewnętrzna między Krajnikiem a Baczyną (PL), 3.14.3. Linia wewnętrzna między Mikułową a Świebodzicami (PL) oraz pod pozycją 3.15. – Klaster Niemcy-Polska między Vierraden a Krajnikiem, obejmujący następujące PWZ: 3.15.1. Połączenie międzysystemowe między Vierraden (DE) a Krajnikiem (PL), 3.15.2. Skoordynowany montaż i funkcjonowanie transformatorów do realizacji przesunięcia fazowego na połączeniach międzysystemowych Krajnik (PL) – Vierraden (DE) oraz Mikułowa (PL) – Hagenwerder (DE). W części 4 „Plan działań w zakresie połączeń międzysystemowych na rynku energii państw bałtyckich w odniesieniu do energii elektrycznej” jest to pod pozycją 4.5. – Klaster Litwa-Polska między Olitą (LT) a Ełkiem (PL), obejmujący następujące PWZ: 4.5.1 Litewska część połączenia międzysystemowego między Olitą (LT) a granicą litewsko-polską, 4.5.2 Linia wewnętrzna między Stanisławowem a Olsztynem Mątki (PL), 4.5.3 Linia wewnętrzna między Kozienicami a Siedlcami Ujrzanowem (PL), 4.5.4 Linia wewnętrzna między Płockiem a Olsztynem Mątki (PL).

Tymczasem w projekcie ustawy posłużono się pojęciem „strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej”, które zostało zdefiniowane w art. 1 ust. 2 pkt 4 projektu ustawy jako „zadanie inwestycyjne oraz inwestycja towarzysząca wraz z wykonywaniem niezbędnych robót budowlanych w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)”. Art. 2 projektu ustawy stanowi, iż wykaz strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych określa załącznik do ustawy. W proponowanym załączniku wśród tych inwestycji nie uwzględniono wszystkich, które znalazły się na wskazanej unijnej liście jako dotyczące Polski projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania (w zakresie sieci przesyłowych). Z porównania obu dokumentów wynika bowiem, że w ustawowym wykazie brakuje inwestycji, która odpowiadałaby zamieszonemu na

unijnej liście projektowi – 4.5.4 Linia wewnętrzna między Płockiem a Olsztynem Mątki.

Wymaga podkreślenia, że powyższa kwestia ma kluczowe znaczenie dla ustalenia tego, czy projekt ustawy nie narusza prawa Unii Europejskiej. Zagadnienie to jest ściśle związane z charakterem rozporządzenia jako kategorii aktów prawnych UE oraz wynikających z tego konsekwencji dla prawodawców w państwach członkowskich. Zgodnie z art. 288 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, rozporządzenie ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. W orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości dużą wagę przywiązuje się do tego, że w dziedzinach poddanych regulacji rozporządzenia działania prawodawcze państw członkowskich są mocno ograniczone, a przede wszystkim nie mogą być podejmowane ze szkodą dla właściwego stosowania rozporządzenia. I tak, z uwagi na to, że rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, nie mogą one – chyba że co innego stanowi rozporządzenie – podejmować działań na rzecz wykonania rozporządzenia, których przedmiotem byłaby zmiana znaczenia lub uzupełnienie jego przepisów (wyrok w sprawie 40/69, *Bollmann*), a także państwa członkowskie mają obowiązek nieprzyjmowania żadnych środków, które mogą w jakikolwiek sposób zwalniać ze zobowiązań wynikających z rozporządzeń lub szkodliwie wpływać na rozporządzenia (wyrok w sprawie 50/76, *Amsterdam Bulb*).

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że sytuacja, w której w zawartym w załączniku do projektowanej ustawy wykazie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych nie znajdują się wszystkie umieszczone na unijnej liście, dotyczące Polski projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania (w zakresie sieci przesyłowych), może zostać oceniona jako niezgodna z prawem UE. Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 347/2013, przyjęcie listy unijnej oznacza, do celów wszelkich decyzji wydanych w ramach procesu wydawania pozwoleń, że projekty te są niezbędne z punktu widzenia polityki energetycznej, bez uszczerbku dla dokładnej lokalizacji, przebiegu tras lub technologii zastosowanej w projekcie. W przypadku gdy prawo krajowe przewiduje taki status, projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania otrzymują status najwyższego możliwego znaczenia w kraju i są traktowane zgodnie z tym statusem w ramach procesów wydawania pozwoleń – a jeżeli przewiduje to prawo krajowe, w ramach planowania przestrzennego – w tym również dotyczących oceny wpływu na środowisko, w sposób, w jaki takie traktowanie jest przewidziane w prawie krajowym mającym zastosowanie do odpowiedniego rodzaju infrastruktury energetycznej (art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 347/2013). Nieobjęcie wspomnianym wykazem z załącznika do ustawy wszystkich wskazanych projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania doprowadziłoby zatem do tego, że te projekty – w świetle polskiego prawa –

byłyby potraktowane niejednolicie, co naruszałoby wymogi wynikające w przytoczonych przepisów rozporządzenia nr 347/2013.

Natomiast w przypadku gdyby wszystkie dotyczące Polski projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania (w zakresie sieci przesyłowych), które umieszczono na unijnej liście, zostały uwzględnione w wykazie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, określonym w załączniku do projektowanej ustawy, analizy wymagałoby to, czy dopuszczalne jest ulokowanie w tym wykazie inwestycji, które nie są projektami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania. Takie rozwiązanie wydaje się – co do zasady – dopuszczalne. Z przepisów rozporządzenia nr 347/2013 nie wynika bowiem, że regulacje przyjęte w prawie krajowym wobec projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania muszą dotyczyć wyłącznie takich projektów.

3.2. Opisane powyżej wątpliwości dotyczące ustalenia relacji pomiędzy pojęciami: „strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej” w rozumieniu projektu ustawy oraz „projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania” w rozumieniu rozporządzenia nr 347/2013 pogłębia niejasny status pojęcia „inwestycja towarzysząca”, którym posłużono się w projekcie ustawy.

W myśl art. 1 ust. 2 pkt 5 projektu ustawy przez inwestycję towarzyszącą należy rozumieć „inwestycję konieczną do realizacji, prawidłowego funkcjonowania oraz eksploatacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej”. Wymaga przy tym odnotowania, że definiując pojęcie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej (art. 1 ust. 2 pkt 4 projektu ustawy) uznano za nią „zadanie inwestycyjne oraz inwestycję towarzyszącą (...)”. W świetle przywołanych definicji nie można jednoznacznie stwierdzić, czy inwestycja towarzysząca ma być inwestycją odrębną od strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, na co wskazuje jej nazwa oraz treść art. 1 ust. 2 pkt 5 projektu ustawy, czy ma być ona elementem strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, co z kolei można odczytać z art. 1 ust. 2 pkt 4 projektu ustawy.

Rozstrzygnięcie tego problemu dodatkowo utrudnia to, że strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych zostały enumeratywnie wymienione w załączniku do projektowanej ustawy, natomiast art. 25 projektu ustawy stanowi, że minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz inwestycji towarzyszących strategicznym inwestycjom w zakresie sieci przesyłowych. Fakultatywny charakter wskazanego upoważnienia do wydania rozporządzenia oraz art. 26 projektu ustawy, stanowiący, że do przygotowania, realizacji i finansowania inwestycji towarzyszących stosuje się przepisy ustawy, powodują, że nie jest możliwe w jednoznaczne ustalenie zakresu strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w rozumieniu projektu ustawy.

W związku z tym, że – jak przedstawiono w pkt 3.1. opinii – zagadnienie prawidłowego określenia zakresu strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w rozumieniu projektu ustawy oraz projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w rozumieniu rozporządzenia nr 347/2013 ma kluczowe znaczenie dla prawidłowego wykonania obowiązków wynikających z prawa UE, art. 1 ust. 2 pkt 4 i pkt 5 projektu ustawy należy uznać za niezgodne z tym prawem.

3.3. Niezależnie od powyższego, warto odnieść się do pozostałych kwestii, które wiążą się z oceną relacji między projektem ustawy a rozporządzeniem nr 347/2013.

Po pierwsze, zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 347/2013, Komisja Europejska została zobowiązana do wydania niewiążących wytycznych w celu wsparcia państw członkowskich w określaniu odpowiednich środków ustawodawczych i nieustawodawczych mających usprawniać procedury oceny wpływu na środowisko oraz zapewniać spójne stosowanie procedur oceny wpływu na środowisko wymaganych dla projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania na mocy prawa unijnego. Wytyczne te zostały wydane przez Komisję w lipcu 2013 r. w języku angielskim jako "Guidance Document 'Streamlining environmental assessment procedures for energy infrastructure 'Projects of Common Interest' (PCIs)"³.

Jak stanowi art. 7 ust. 5 rozporządzenia nr 347/2013, państwa członkowskie oceniają, przy należytym uwzględnieniu tych wytycznych, jakie środki mające usprawniać procedury oceny wpływu na środowisko oraz zapewniać ich spójne stosowanie są możliwe, oraz informują Komisję o wynikach tej oceny. Natomiast w myśl art. 7 ust. 7 rozporządzenia nr 347/2013, przed upływem 24 miesięcy od daty wydania wytycznych państwa członkowskie przyjmują środki ustawodawcze, które wskazały zgodnie z ust. 5.

Wobec powyższego, w sytuacji uznania projektu ustawy za środek ustawodawczy mający usprawniać procedury oceny wpływu na środowisko oraz zapewniać ich spójne stosowanie, to – zgodnie z art. 7 ust. 5 rozporządzenia nr 347/2013 – Polska powinna poinformować o tym Komisję.

Po drugie, art. 7 ust. 8 rozporządzenia nr 347/2013 stanowi, że w odniesieniu do wpływu na środowisko, o którym mowa w art. 6 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG⁴ i art. 4. ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE⁵, projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania uznaje się za projekty leżące w interesie publicznym z punktu widzenia polityki energetycznej i można je uznać za projekty o „nadrzędnym interesie publicznym”, pod warunkiem spełnienia wszystkich warunków przewidzianych w tych dyrektywach. W świetle tego przepisu wyjaśnienia wymaga pewne nieporozumienie, które – jak się zdaje –

³ http://ec.europa.eu/environment/eia/pdf/PCI_guidance.pdf

⁴ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. UE L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁵ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy dla wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. UE L 327 z 22.12.2000, s. 1).

leży w odczytaniu jego charakteru przez projektodawców. W uzasadnieniu do projektu ustawy znalazło się bowiem stwierdzenie, iż art. 7 rozporządzenia nr 347/2013 nakłada na Rzeczpospolitą Polską i organy państwa obowiązek „przyznania inwestycjom kwalifikowanym jako PCI priorytetowego charakteru, włącznie z przyznaniem tym inwestycjom statusu inwestycji spełniających przesłankę nadrzędnego interesu publicznego, umożliwiając w ten sposób realizację tych inwestycji pod pewnymi warunkami również wówczas, gdy inwestycje te znacząco negatywnie oddziaływać będą na obszary Natura 2000 lub obszary z listy proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty”.

Należy podkreślić, że uznanie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania za projekty o „nadrzędnym interesie publicznym” wynika bezpośrednio z art. 7 ust. 8 rozporządzenia nr 347/2013 oraz dotyczy tylko i wyłącznie projektów zamieszczonych na unijnej liście projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w załączniku VII do tego rozporządzenia. Krajowy prawodawca nie tylko nie ma w tym zakresie żadnego pola do działania, ale nie wolno mu w żaden sposób modyfikować wskazanej regulacji. Wynika z tego, że dyspozycja art. 7 ust. 8 rozporządzenia nr 347/2013 nie może być przez niego w żadnym wypadku rozszerzona. A zatem, zamieszczenie w załączonym do projektowanej ustawy wykazie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych takich inwestycji, które nie są umieszczone na unijnej liście, nie może spowodować, że przywołany przepis rozporządzenia nr 347/2013 miałby do nich zastosowanie.

3.4. Wdrożenia dyrektywy Rady 85/337/EWG do polskiego systemu prawa dokonała w zakresie swojej regulacji ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku. Zgodnie z art. 14 dyrektywy 2011/92/UE, dyrektywa 85/337/EWG traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego tej dyrektywy oraz dyrektyw ją zmieniających. Odesłania do uchylonej dyrektywy 85/337/EWG odczytuje się jako odesłania do dyrektywy 2011/92/UE, zgodnie z tabelą korelacji w jej załączniku VI. Wobec powyższego trzeba przyjąć, iż w obecnym stanie prawnym ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku jest aktem normatywnym, na mocy którego wdrożona została dyrektywa 2011/92/UE.

Art. 2 dyrektywy 2011/92/UE stanowi, że państwa członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić podleganie przedsięwzięć mogących powodować znaczące skutki w środowisku, m.in. z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, wymogowi uzyskania zezwolenia na inwestycję i oceny w odniesieniu do ich skutków na środowisko, przed udzieleniem zezwolenia (ust. 1), a ocena oddziaływania na środowisko może być zintegrowana z istniejącymi procedurami udzielania zezwolenia na inwestycję w państwach członkowskich lub, jeżeli takie nie istnieją, z innymi procedurami albo z procedurami, które będą ustanowione do realizacji celów tej dyrektywy (ust. 2).

Proponowane w art. 33 projektu ustawy zmiany w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku dotyczą przepisów, których zadaniem jest wdrożenie postanowień dyrektywy 2011/92/UE. Projektowane przepisy odnoszą się do kwestii pozostających – co do zasady – w ramach proceduralnej autonomii państw członkowskich. Modyfikowanie przepisów w tym zakresie bywa zazwyczaj kwalifikowane jako niemające wpływu na osiągnięcie celów dyrektywy 2011/92/UE, a w związku z tym niesprzeczne z tą dyrektywą. Trzeba jednakże wskazać, że w proponowanych zmianach do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku mowa jest o decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub inwestycji towarzyszącej. Odwołano się w nich zatem do pojęć „strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej” oraz „inwestycja towarzysząca”, które – jak wykazano w pkt 3.1. i 3.2. opinii – zostały w projekcie ustawy skonstruowane w sposób niezgodny z rozporządzeniem nr 347/2013. W tym stanie rzeczy należy uznać, że w zakresie art. 33 projekt ustawy jest niezgodny z dyrektywą 2011/92/UE.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych w zakresie:

- 1) załącznika do ustawy, w związku niezamieszczeniem w nim wszystkich inwestycji, które znajdują się na unijnej liście jako dotyczące Polski projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania (w zakresie sieci przesyłowych), jest niezgodny z art. 7 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 347/2013;
- 2) art. 1 ust. 2 pkt 4 i pkt 5, zawierających nieprecyzyjne definicje pojęć „strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej” i „inwestycja towarzysząca”, jest niezgodny z rozporządzeniem nr 347/2013;
- 3) art. 33, w którym proponuje się znowelizowanie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku przy użyciu nieprecyzyjnych pojęć „strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej” i „inwestycja towarzysząca”, jest niezgodny z dyrektywą 2011/92/UE.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 2 kwietnia 2015 r.

BAS-WAPEiM-664/15

Pan Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o szczególnych
zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie
sieci przesyłowych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Józef Racki) jest
projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art.
95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy określa zasady i warunki przygotowania oraz realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, a także źródła ich finansowania.

Poszczególne rozdziały projektowanej ustawy mają regulować: przepisy ogólne (art. 1-3), przygotowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej (art. 4-18), nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej (art. 19-24), inwestycje towarzyszące strategicznym inwestycjom w zakresie sieci przesyłowych (art. 25-26), postępowania administracyjne dla realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (art. 27-29) oraz finansowanie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (art. 30).

Ponadto projektodawcy proponują dokonanie zmian w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, ze zm.), ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, ze zm.), a także ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, ze zm.), dalej jako „ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku”.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

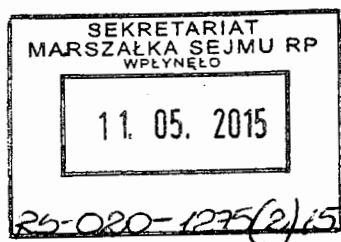
Lech Czapla

Warszawa, dnia 7 maja 2015 r.

Posel na Sejm

Józef Racki

Przedstawiciel wnioskodawców

Szanowny Pan

Radosław Sikorski

Marszałek Sejmu RP

W imieniu grupy Posłów wnioskodawców, przedkładam w trybie art. 34 ust. 2 pkt 7 Regulaminu Sejmu uzupełnienie uzasadnienia projektu ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, złożonego do Marszałka Sejmu w dniu 24 marca 2015, w zakresie zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej.

„Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.”

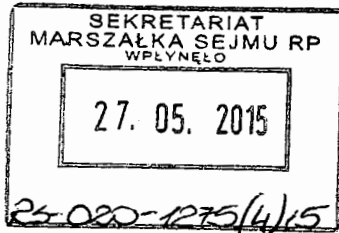
Łączę wyrazy szacunku

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Komisja Ustawodawcza
UST-00 - 390 /15

Warszawa, dnia 27 maja 2015 r.

Pan
Radosław SIKORSKI
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

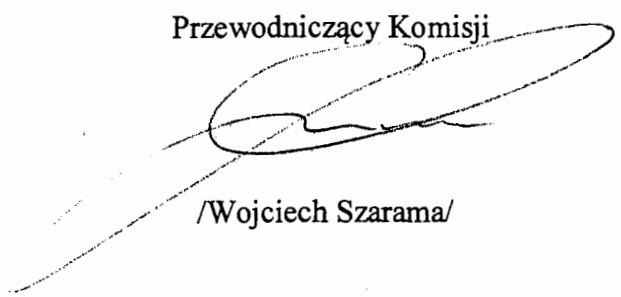
Szanowny Panie Marszałku

Przekazuję – przyjętą na posiedzeniu w dniu 27 maja 2015 r. – opinię Komisji Ustawodawczej:

- o poselskim projekcie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (przedstawiciel wnioskodawców poseł Józef Racki).

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji

/Wojciech Szarama/

OPINIA nr 473
Komisji Ustawodawczej

w sprawie poselskiego projektu ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 27 maja 2015 r.

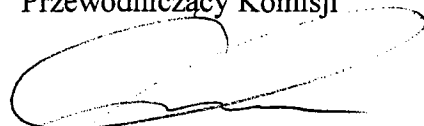
dla Marszałka Sejmu

Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 27 maja 2015 r., rozpatrzyła skierowany przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu RP, celem wyrażenia opinii w świetle zgłoszonych wątpliwości w sprawie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej – poselski projekt ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.

Komisja, po przedstawieniu projektu i wysłuchaniu ekspertów, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja

- **uznała ten projekt za dopuszczalny.**

Przewodniczący Komisji

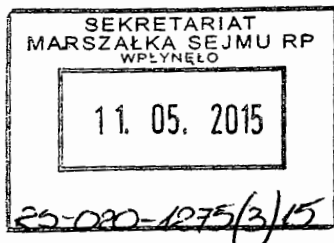
/Wojciech Szarama/

Warszawa, dnia 7 maja 2015 r.

Poseł na Sejm

Józef Racki

Przedstawiciel wnioskodawców

Szanowny Pan

Radosław Sikorski

Marszałek Sejmu RP

W imieniu grupy Posłów wnioskodawców, przedkładam w trybie art. 36 ust. 1a Regulaminu Sejmu RP **autopoprawkę** do projektu ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, który został złożony do Marszałka Sejmu w dniu 24 marca 2015 r.

Łączę wyrazy szacunku

Autopoprawka do projektu ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych

1) W art. 1 ust. 2:

a) pkt 3 i 4 nadać brzmienie:

„3) inwestor – operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego w rozumieniu art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne realizujący strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej;

4) strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej – zadanie inwestycyjne wraz z wykonywaniem niezbędnych robót budowlanych w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.);”

b) pkt 5 skreślić, w konsekwencji pozostała numeracja w projekcie ustawy ulegnie zmianie;

2) Art. 3 nadać brzmienie:

„Art. 3. Strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych są celami publicznymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r. poz. 518, z późn. zm.¹⁾).”;

3) Art. 25 i art. 26 skreślić; w konsekwencji pozostała numeracja w projekcie ustawy ulegnie zmianie;

4) Art.28 pkt.1 nadać brzmienie:

1) Ze środków własnych podmiotów realizujących strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych;

5) Art. 29 nadać brzmienie:

„Art. 29. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.²⁾) w art. 37 w ust. 2 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

"16) jest zbywana na rzecz inwestora realizującego strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... 2015 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. ...).”;

6) w art. 31:

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 659, 805, 822, 906, 1200.

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 675, Nr 143, poz. 963, Nr 155, poz. 1043, Nr 197, poz. 1307 i Nr 200, poz. 1323, z 2011 r. Nr 64, poz. 341, Nr 106, poz. 622, Nr 115, poz. 673, Nr 129, poz. 732, Nr 130, poz. 762, Nr 135, poz. 789, Nr 163, poz. 981, Nr 187, poz. 1110 i Nr 224, poz. 1337, z 2012 r. poz. 908, 951, 1256, 1429 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 829.

a) w pkt 1 lit. b nadać brzmienie:

„b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. Nr 84, poz. 700 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 358 oraz z 2012 r. poz. 951) w zakresie zadań inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 oraz art. 38 tej ustawy, zwanej dalej "inwestycją w zakresie terminalu", dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowy przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych (Dz. U. Nr 143, poz. 963 oraz z 2012 r. poz. 951), dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia ... 2015 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. ...).”,

b) w pkt 3 lit. a nadać brzmienie:

„a) w ust. 1 w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia ... 2015 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.”,

c) pkt 4 nadać brzmienie:

„4) w art. 74 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii

kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia ... 2015 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;”;

d) w pkt 6 lit. b nadać brzmienie:

„b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia ... 2015 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.”;

e) pkt 7 i 8 nadać brzmienie:

„7) w art. 80 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej

realizowanej na podstawie ustawy z dnia ... 2015 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.”;

8) w art. 96 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informacji o jego braku; nie dotyczy to drogi publicznej, linii kolejowej o znaczeniu państwowym, przedsięwzięć Euro 2012, przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin oraz bezzbiornikowego magazynowania substancji w górotworze, inwestycji w zakresie terminalu, inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia ... 2015 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.”.

UZASADNIENIE

Autopoprawka konsumuje uwagi dotyczące niezgodności z prawem UE projektu ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, wymienione w opinii prawnej Biura Analiz Sejmowych z dnia 2 kwietnia 2015 r., poprzez modyfikację:

- 1) definicji zawartej w art. 1 ust. 2 pkt 4 projektu ustawy pojęcia „strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej” oraz skreślenia pkt 5 zawierającego definicję pojęcia „inwestycja towarzysząca”; W celu jednoznacznego stwierdzenia wzajemnej zależności pomiędzy pojęciami „inwestycja towarzysząca” oraz „strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej” doprecyzowano definicje stosowanych w ustawie pojęć. Na tej podstawie zmodyfikowano objaśnienie „strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej” oraz wykluczono ze stosowania w ramach projektu ustawy pojęcia „inwestycji towarzyszących”;
- 2) art. 33 projektu ustawy, w którym proponuje się znowelizowanie przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku poprzez uwzględnienie uwagi zawartej w pkt 1 w zakresie używanego pojęcia „strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej” oraz skreślenia pojęcia „inwestycja towarzysząca”.

Natomiast odnośnie uwagi BAS do załącznika do projektu ustawy, uwaga nie została uwzględniona, ponieważ:

- 1) zamieszczono w nim wszystkie inwestycje, które znajdują się na unijnej liście jako dotyczące Polski projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania (w zakresie sieci przesyłowych);
- 2) zgodnie z rozporządzeniem nr 347/2013 w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej na unijnej liście projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w załączniku VII „Unijna lista projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania”, znalazł się również projekt związany z linią wewnętrzną między Płockiem a Olsztyn Mątki (PL). W związku z ostatnimi wynikami ekspertyz i analiz systemowych dotyczących potencjalnych obciążeń planowanej linii 400 kV Płock – Olsztyn Mątki w różnych uwarunkowaniach systemowych dotyczących, między innymi, pracy połączenia transgranicznego Polska – Litwa oraz planowanych uruchomień nowych źródeł wytwórczych (konwencjonalnych i wiatrowych) w północnej i północno – wschodniej części kraju, uznano za zasadne przesunięcie terminu budowy przedmiotowej linii poza horyzont roku 2025. Biorąc pod uwagę powyższe, przedmiotowy projekt nie został zgłoszony do uwzględnienia w aktualizowanym załączniku VII „Unijna lista projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania” do rozporządzeniem nr 347/2013.

Autopoprawka nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Autopoprawka wpłynie na konkurencyjność gospodarki na przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, ponieważ inwestycje w rozbudowę infrastruktury przesyłowej mogą złagodzić skutki spowolnienia gospodarczego i w znaczący sposób wpłyną na poprawę sytuacji gospodarczej w Polsce. Natomiast urządzenia przesyłowe umożliwią rozwój gospodarki, a ten — tworzenie nowych miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia. Rozwinięta infrastruktura przesyłowa umożliwia pozyskiwanie inwestorów i pobudza przedsiębiorczość. Zatem

autopoprawka pozytywnie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i będzie wpływać również na wzrost zatrudnienia na rynku pracy m.in. poprzez rozwój istniejących oraz powstawanie nowych podmiotów gospodarczych, w tym nowych miejsc pracy, oraz stabilizację zatrudnienia w sektorach związanych z elektroenergetyką.

Autopoprawka nie przewiduje wydania aktów wykonawczych, a tym samym wymaganie w zakresie przedstawienia założeń projektów podstawowych aktów wykonawczych, o którym mowa w art. 34 ust. 2 pkt 6 regulaminu Sejmu, nie znajduje zastosowania.

Autopoprawka nie była poddana konsultacjom.

Autopoprawka jest zgodna z prawem UE, co czyni projekt ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych także zgodny z prawem UE, a tym samym konsumuje zastrzeżenia zawarte w opinii prawnej Biura Analiz Sejmowych.

Warszawa, dnia 18 maja 2015 r.

BL-1600-138/15

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

Wstępna opinia legislacyjna
do autopoprawki do poselskiego projektu ustawy o szczególnych zasadach
przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci
przesyłowych
(przedstawiciel wnioskodawców – poseł Józef Racki)

Na podstawie art. 36 ust. 1a regulaminu Sejmu, w dniu 10 maja 2015 r. do poselskiego projektu ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, zgłoszono autopoprawkę.

W ocenie wnioskodawców, autopoprawka konsumuje uwagi dotyczące niezgodności z prawem Unii Europejskiej, wymienione w opinii prawnej Biura Analiz Sejmowych z dnia 2 kwietnia 2015 r., poprzez min.:

- 1) modyfikację definicji zawartej w art. 1 ust. 2 pkt 4 projektu ustawy pojęcia „strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej” oraz skreślenia pkt 5 zawierającego definicję pojęcia „inwestycja towarzysząca”;
- 2) skreślenie art. 25 i art. 26 z projektu ustawy;
- 3) modyfikację art. 33 projektu ustawy, w którym zaproponowano znowelizowanie przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku poprzez uwzględnienie uwagi zawartej w pkt 1 w zakresie używanego pojęcia „strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej” oraz skreślenia pojęcia „inwestycja towarzysząca”.

Ze względu jednak na brak zmiany w stosunku do załącznika do projektu ustawy w kontekście uwagi Biura Analiz Sejmowych wyrażonej w opinii prawnej z dnia 2 kwietnia 2015 r. pomimo, iż zdaniem wnioskodawcy „zamieszczono w nim wszystkie

inwestycje, które znajdują się na unijnej liście jako dotyczące Polski projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania (w zakresie sieci przesyłowych)”, zasadne wydaje się zasięgnięcie w tym zakresie, względem przedmiotowej autopoprawki, opinii Biura Analiz Sejmowych.

Biuro Legislacyjne podkreśla na wstępie, że zgodnie z art. 36 ust. 1b regulaminu Sejmu do autopoprawki stosuje się odpowiednio przepisy art. 34 regulaminu Sejmu.

Analiza formalna przedłożonej autopoprawki pozwala uznać, iż uzasadnienie do autopoprawki spełnia wymagania, o których mowa w art. 34 ust. 2 pkt 1-5 i 7 regulaminu Sejmu.

Autopoprawka nie przewiduje wydania aktów wykonawczych, a tym samym wymaganie w zakresie przedstawienia założeń projektów podstawowych aktów wykonawczych, o którym mowa w art. 34 ust. 2 pkt 6 regulaminu Sejmu, nie znajduje zastosowania.

W uzasadnieniu nie przedstawiono wyników przeprowadzonych konsultacji oraz informacji o przedstawionych wariantach i opiniach, co stanowi wymóg określony w art. 34 ust. 3 regulaminu Sejmu. Mając na uwadze zakres autopoprawki powinna ona zostać przesłana, wraz z projektem bazowym, do konsultacji podmiotom wymienionym w opinii wstępnej Biura Legislacyjnego z dnia 30 marca 2015 r. znak: BL-1600-94/15.

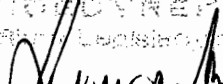
W związku z art. 37 ust. 2 regulaminu Sejmu, projekt ustawy po uwzględnieniu treści autopoprawki nie należy do katalogu projektów ustaw, wobec których, na podstawie art. 37 ust. 2 regulaminu Sejmu, obligatoryjne jest przeprowadzenie pierwszego czytania na posiedzeniu Sejmu. Wydaje się jednak, że z uwagi na zakres podmiotowy i przedmiotowy opiniowanej autopoprawki zastosowanie może mieć art. 37 ust. 3 regulaminu Sejmu, zgodnie z którym Marszałek Sejmu może skierować do pierwszego czytania na posiedzeniu Sejmu również inne, niż określone w art. 37 ust. 2 regulaminu Sejmu projekty ustaw, jeżeli przemawiają za tym ważne względy.

Opracował:

Wojciech Paluch - gł. spec. do spraw legislacji

Akceptował:

WIKTOR DZIERŻYŃSKI
Biuro Legislacyjne

Warszawa, 25 maja 2015 r.

BAS-WAPEiM-965/15

Pan Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o szczególnych zasadach przygotowania
i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Józef Racki) w wersji
uwzględniającej autopoprawkę z dnia 7 maja 2015 r.**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy określa zasady i warunki przygotowania oraz realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, a także źródła ich finansowania.

Poszczególne rozdziały projektowanej ustawy mają regulować: przepisy ogólne (art. 1-3), przygotowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej (art. 4-18), nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej (art. 19-24), postępowania administracyjne dla realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (art. 25-27) oraz finansowanie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (art. 28).

Ponadto projektodawcy proponują dokonanie zmian w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, ze zm.), ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199), a także ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, ze zm.), dalej jako „ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku”.

Projektowana ustawa miałaby wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ocena zgodności opiniowanego projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej wymaga uwzględnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylającego decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009 (Dz. Urz. UE L 115 z 24.04.2013, s. 39, ze zm.), dalej jako „rozporządzenie nr 347/2013”.

Ponadto trzeba wziąć pod uwagę postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.1.2012, s. 1), dalej jako „dyrektywa 2011/92/UE”.

Należy dodać, że z formalnego punktu widzenia przyjęcie dyrektywy 2011/92/UE było spowodowane potrzebą ujednoczenia tekstu poprzedniej dyrektywy w tej dziedzinie, tzn. dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne 85/337/EWG (Dz. Urz. WE L 175 z 5.7.1985 r., str. 40, Dz. Urz. UE polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 1, str. 248), zwanej dalej „dyrektywą 85/337/EWG”.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. W celu ustalenia relacji między przedłożonym projektem ustawy a rozporządzeniem nr 347/2013 trzeba przede wszystkim zbadać to, w jakim stopniu projekt ustawy dotyczy „projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania” w rozumieniu tego rozporządzenia.

W projektowanych przepisach wprawdzie nie pojawia się przywołane pojęcie, jednak w uzasadnieniu do projektu ustawy podkreślono, iż „realizuje on potrzebę zapewnienia przez Rzeczpospolitą Polską, że istotne inwestycje w zakresie elektroenergetyki, w tym w szczególności inwestycje PCI [projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania], będą korzystać z priorytetowej, przyspieszonej ścieżki pozyskiwania decyzji i zezwoleń niezbędnych do realizacji tych przedsięwzięć”¹. Także z innych fragmentów uzasadnienia wynika, że projektodawcy traktują projekt ustawy jako środek wykonania obowiązków nałożonych na Polskę na mocy rozporządzenia nr 347/2013².

Zgodnie z art. 2 pkt 4 rozporządzenia nr 347/2013, „projekt będący przedmiotem wspólnego zainteresowania” oznacza projekt niezbędny do realizacji priorytetowych korytarzy i obszarów infrastruktury energetycznej

¹ Zob. s. 10 uzasadnienia do projektu ustawy.

² Zob. s. 3 uzasadnienia do projektu ustawy.

określonych w załączniku I do rozporządzenia i znajdujący się na unijnej liście projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Na podstawie art. 3 ust. 4 rozporządzenia nr 347/2013 przyjęto rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1391/2013 z dnia 14 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej w odniesieniu do unijnej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (Dz. Urz. UE L 349 z 21.12.2013, s. 28). Na jego mocy do rozporządzenia nr 347/2013 został dodany załącznik VII – „Unijna lista projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (»lista unijna«), o której mowa w art. 3 ust. 4”.

Na wskazanej liście w zakresie linii przesyłu energii elektrycznej znalazły się projekty dotyczące Polski. W części 3 „Priorytetowy korytarz »Elektroenergetyczne połączenia międzysystemowe Północ-Południe w Europie Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej«” są to: pod pozycją 3.14. – Klaster Niemcy-Polska między Eisenhüttenstadt a Plewiskami [obecnie znany pod nazwą projekt GerPol Power Bridge], obejmujący następujące PWZ [projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania]: 3.14.1. Połączenie międzysystemowe między Eisenhüttenstadt (DE) a Plewiskami (PL), 3.14.2. Linia wewnętrzna między Krajnikiem a Baczyną (PL), 3.14.3. Linia wewnętrzna między Mikułową a Świebodzicami (PL) oraz pod pozycją 3.15. – Klaster Niemcy-Polska między Vierraden a Krajnikiem, obejmujący następujące PWZ: 3.15.1. Połączenie międzysystemowe między Vierraden (DE) a Krajnikiem (PL), 3.15.2. Skoordynowany montaż i funkcjonowanie transformatorów do realizacji przesunięcia fazowego na połączeniach międzysystemowych Krajnik (PL) – Vierraden (DE) oraz Mikułowa (PL) – Hagenwerder (DE). W części 4 „Plan działań w zakresie połączeń międzysystemowych na rynku energii państw bałtyckich w odniesieniu do energii elektrycznej” jest to pod pozycją 4.5. – Klaster Litwa-Polska między Olitą (LT) a Ełkiem (PL), obejmujący następujące PWZ: 4.5.1 Litewska część połączenia międzysystemowego między Olitą (LT) a granicą litewsko-polską, 4.5.2 Linia wewnętrzna między Stanisławowem a Olsztynem Mątki (PL), 4.5.3 Linia wewnętrzna między Kozienicami a Siedlcami Ujrzanowem (PL), 4.5.4 Linia wewnętrzna między Płockiem a Olsztynem Mątki (PL).

Tymczasem w projekcie ustawy posłużono się pojęciem „strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej”, które zostało zdefiniowane w art. 1 ust. 2 pkt 4 projektu ustawy jako „zadanie inwestycyjne wraz z wykonywaniem niezbędnych robót budowlanych w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)”. Art. 2 projektu ustawy stanowi, iż wykaz strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych określa załącznik do ustawy. W proponowanym załączniku wśród tych inwestycji nie uwzględniono wszystkich, które znalazły się na wskazanej unijnej liście jako dotyczące Polski projekty będące przedmiotem wspólnego

zainteresowania (w zakresie sieci przesyłowych). Z porównania obu dokumentów wynika bowiem, że w ustawowym wykazie brakuje inwestycji, która odpowiadałaby zamieszonemu na unijnej liście projektowi – 4.5.4 Linia wewnętrzna między Płockiem a Olsztynem Mątki.

Wymaga podkreślenia, że powyższa kwestia ma kluczowe znaczenie dla ustalenia tego, czy projekt ustawy nie narusza prawa Unii Europejskiej. Zagadnienie to jest ściśle związane z charakterem rozporządzenia jako kategorii aktów prawnych UE oraz wynikających z tego konsekwencji dla prawodawców w państwach członkowskich. Zgodnie z art. 288 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, rozporządzenie ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. W orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości dużą wagę przywiązuje się do tego, że w dziedzinach poddanych regulacji rozporządzenia działania prawodawcze państw członkowskich są mocno ograniczone, a przede wszystkim nie mogą być podejmowane ze szkodą dla właściwego stosowania rozporządzenia. I tak, z uwagi na to, że rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, nie mogą one – chyba że co innego stanowi rozporządzenie – podejmować działań na rzecz wykonania rozporządzenia, których przedmiotem byłaby zmiana znaczenia lub uzupełnienie jego przepisów (wyrok w sprawie 40/69, *Bollmann*), a także państwa członkowskie mają obowiązek nieprzyjmowania żadnych środków, które mogą w jakikolwiek sposób zwalniać ze zobowiązań wynikających z rozporządzeń lub szkodliwie wpływać na rozporządzenia (wyrok w sprawie 50/76, *Amsterdam Bulb*).

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że sytuacja, w której w zawartym w załączniku do projektowanej ustawy wykazie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych nie znajdują się wszystkie umieszczone na unijnej liście, dotyczące Polski projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania (w zakresie sieci przesyłowych), może zostać oceniona jako niezgodna z prawem UE. Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 347/2013, przyjęcie listy unijnej oznacza, do celów wszelkich decyzji wydanych w ramach procesu wydawania pozwoleń, że projekty te są niezbędne z punktu widzenia polityki energetycznej, bez uszczerbku dla dokładnej lokalizacji, przebiegu tras lub technologii zastosowanej w projekcie. W przypadku gdy prawo krajowe przewiduje taki status, projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania otrzymują status najwyższego możliwego znaczenia w kraju i są traktowane zgodnie z tym statusem w ramach procesów wydawania pozwoleń – a jeżeli przewiduje to prawo krajowe, w ramach planowania przestrzennego – w tym również dotyczących oceny wpływu na środowisko, w sposób, w jaki takie traktowanie jest przewidziane w prawie krajowym mającym zastosowanie do odpowiedniego rodzaju infrastruktury energetycznej (art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 347/2013). Nieobjęcie wspomnianym wykazem z załącznika do ustawy wszystkich

wskazanych projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania doprowadziłoby zatem do tego, że te projekty – w świetle polskiego prawa – byłyby potraktowane niejednolicie, co naruszałoby wymogi wynikające z przytoczonych przepisów rozporządzenia nr 347/2013.

Natomiast w przypadku gdyby wszystkie dotyczące Polski projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania (w zakresie sieci przesyłowych), które umieszczono na unijnej liście, zostały uwzględnione w wykazie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, określonym w załączniku do projektowanej ustawy, analizy wymagałoby to, czy dopuszczalne jest ulokowanie w tym wykazie inwestycji, które nie są projektami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania. Takie rozwiązanie wydaje się – co do zasady – dopuszczalne. Z przepisów rozporządzenia nr 347/2013 nie wynika bowiem, że regulacje przyjęte w prawie krajowym wobec projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania muszą dotyczyć wyłącznie takich projektów.

3.2. Niezależnie od powyższego, warto odnieść się do pozostałych kwestii, które wiążą się z oceną relacji między projektem ustawy a rozporządzeniem nr 347/2013.

Po pierwsze, zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 347/2013, Komisja Europejska została zobowiązana do wydania niewiążących wytycznych w celu wsparcia państw członkowskich w określaniu odpowiednich środków ustawodawczych i nieustawodawczych mających usprawnić procedury oceny wpływu na środowisko oraz zapewniać spójne stosowanie procedur oceny wpływu na środowisko wymaganych dla projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania na mocy prawa unijnego. Wytyczne te zostały wydane przez Komisję w lipcu 2013 r. w języku angielskim jako "Guidance Document 'Streamlining environmental assessment procedures for energy infrastructure 'Projects of Common Interest' (PCIs)"³.

Jak stanowi art. 7 ust. 5 rozporządzenia nr 347/2013, państwa członkowskie oceniają, przy należyтым uwzględnieniu tych wytycznych, jakie środki mające usprawnić procedury oceny wpływu na środowisko oraz zapewniać ich spójne stosowanie są możliwe, oraz informują Komisję o wynikach tej oceny. Natomiast w myśl art. 7 ust. 7 rozporządzenia nr 347/2013, przed upływem 24 miesięcy od daty wydania wytycznych państwa członkowskie przyjmują środki ustawodawcze, które wskazały zgodnie z ust. 5.

Wobec powyższego, w sytuacji uznania projektu ustawy za środek ustawodawczy mający usprawnić procedury oceny wpływu na środowisko oraz zapewniać ich spójne stosowanie, to – zgodnie z art. 7 ust. 5 rozporządzenia nr 347/2013 – Polska powinna poinformować o tym Komisję.

Po drugie, art. 7 ust. 8 rozporządzenia nr 347/2013 stanowi, że w odniesieniu do wpływu na środowisko, o którym mowa w art. 6 ust. 4

³ http://ec.europa.eu/environment/eia/pdf/PCI_guidance.pdf

dyrektywy 92/43/EWG⁴ i art. 4. ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE⁵, projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania uznaje się za projekty leżące w interesie publicznym z punktu widzenia polityki energetycznej i można je uznać za projekty o „nadrzędnym interesie publicznym”, pod warunkiem spełnienia wszystkich warunków przewidzianych w tych dyrektywach. W świetle tego przepisu wyjaśnienia wymaga pewne nieporozumienie, które – jak się zdaje – leży w odczytaniu jego charakteru przez projektodawców. W uzasadnieniu do projektu ustawy znalazło się bowiem stwierdzenie, iż art. 7 rozporządzenia nr 347/2013 nakłada na Rzeczpospolitą Polską i organy państwa obowiązek „przyznania inwestycjom kwalifikowanym jako PCI priorytetowego charakteru, włącznie z przyznaniem tym inwestycjom statusu inwestycji spełniających przesłankę nadrzędnego interesu publicznego, umożliwiając w ten sposób realizację tych inwestycji pod pewnymi warunkami również wówczas, gdy inwestycje te znacząco negatywnie oddziaływać będą na obszary Natura 2000 lub obszary z listy proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty”.

Należy podkreślić, że uznanie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania za projekty o „nadrzędnym interesie publicznym” wynika bezpośrednio z art. 7 ust. 8 rozporządzenia nr 347/2013 oraz dotyczy tylko i wyłącznie projektów zamieszczonych na unijnej liście projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w załączniku VII do tego rozporządzenia. Krajowy prawodawca nie tylko nie ma w tym zakresie żadnego pola do działania, ale nie wolno mu w żaden sposób modyfikować wskazanej regulacji. Wynika z tego, że dyspozycja art. 7 ust. 8 rozporządzenia nr 347/2013 nie może być przez niego w żadnym wypadku rozszerzona. A zatem, zamieszczenie w załączonym do projektowanej ustawy wykazie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych takich inwestycji, które nie są umieszczone na unijnej liście, nie może spowodować, że przywołany przepis rozporządzenia nr 347/2013 miałby do nich zastosowanie.

3.3. Wdrożenia dyrektywy Rady 85/337/EWG do polskiego systemu prawa dokonała w zakresie swojej regulacji ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku. Zgodnie z art. 14 dyrektywy 2011/92/UE, dyrektywa 85/337/EWG traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego tej dyrektywy oraz dyrektyw ją zmieniających. Odesłania do uchylonej dyrektywy 85/337/EWG odczytuje się jako odesłania do dyrektywy 2011/92/UE, zgodnie z tabelą korelacji w jej załączniku VI. Wobec powyższego trzeba przyjąć, iż w obecnym stanie prawnym ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku jest aktem normatywnym, na mocy którego wdrożona została dyrektywa 2011/92/UE.

⁴ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. UE L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁵ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy dla wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. UE L 327 z 22.12.2000, s. 1).

Art. 2 dyrektywy 2011/92/UE stanowi, że państwa członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić podleganie przedsięwzięć mogących powodować znaczące skutki w środowisku, m.in. z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, wymogowi uzyskania zezwolenia na inwestycję i oceny w odniesieniu do ich skutków na środowisko, przed udzieleniem zezwolenia (ust. 1), a ocena oddziaływania na środowisko może być zintegrowana z istniejącymi procedurami udzielania zezwolenia na inwestycję w państwach członkowskich lub, jeżeli takie nie istnieją, z innymi procedurami albo z procedurami, które będą ustanowione do realizacji celów tej dyrektywy (ust. 2).

Proponowane w art. 31 projektu ustawy zmiany w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku dotyczą przepisów, których zadaniem jest wdrożenie postanowień dyrektywy 2011/92/UE. Projektowane przepisy odnoszą się do kwestii pozostających – co do zasady – w ramach proceduralnej autonomii państw członkowskich. Proponowane zmodyfikowanie przepisów w tym zakresie można uznać za niemające wpływu na osiągnięcie celów dyrektywy 2011/92/UE, a w związku z tym za niesprzeczne z tą dyrektywą.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych w wersji uwzględniającej autopoprawkę z dnia 7 maja 2015 r. w zakresie załącznika do ustawy, w związku niezamieszczeniem w nim wszystkich inwestycji, które znajdują się na unijnej liście jako dotyczące Polski projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania (w zakresie sieci przesyłowych), jest niezgodny z art. 7 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 347/2013.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla